

Special de Pașcani

Revistă pentru elevi, părinți și profesori

Ce frumos e să fii special!

Muzică și versuri: prof. Lungu Zinica, prof. Condrea Cătălin

I

M-am născut diferit
De lumea din jur,
Dar sunt deosebit
Și acum vreau să fiu
Special de Pașcani!

Refren: Special de Pașcani, Special de Pașcani,
Ce frumos e să fii special!
Special de Pașcani, Special de Pașcani,
Vreau să fiu un copil special.

II

Mă joc și visez
Pe acest pamânt,
Învăț și creez
Că sigur eu sunt
Special de Pașcani!

Refren: Special de Pașcani, Special de Pașcani,
Ce frumos e să fii special!
Special de Pașcani, Special de Pașcani,
Vreau să fiu un copil special.

III

Vor trece ani și ani,
Voi munci zi de zi
Cu frumoase împliniri
Că mereu eu voi fi
Special de Pașcani!

Refren: Special de Pașcani, Special de Pașcani,
Ce frumos e să fii special!
Special de Pașcani, Special de Pașcani,
Vreau să fiu un copil special.

SĂ CREDEM ÎN NORMALITATE

Director Cătălin Constantin Condrea

Trăim o perioadă în care valorile și principiile din adâncul ființei noastre sunt puse la dese încercări. Învățăm, facem alegeri, discernem ce este mai important pentru noi.

Îmi aduc aminte, de fel de fel de jocuri de dinamizare, pe care le-am folosit în cariera didactică. Îmi amintesc cum oamenii erau în mare dificultate când erau puși în situația de a alege cu ce să rămână. Cu siguranță știți despre jocul cu cele 5 valori sau cu singurul lucru important pe care îl iau cu mine dacă îmi arde casa; 5 lucruri pe care le iau într-o excursie etc. Îmi amintesc că emoțiile erau foarte puternice de fiecare dată și participanții, de cele mai multe ori, intrau într-un conflict interior când erau puși în situația de a renunța.

Cum viața bate filmul, trăim vremuri când ceea ce, altădată era un joc de dinamizare a devenit o alegere de care depindem, atât noi cât și cei dragi nouă, o alegere prin care decidem o parte a viitorului, decidem normalitatea unui viitor care începe acum.

Ce este mai important?!

Suntem profesori și munca noastră înseamnă a lucra cu copiii, a interacționa cu ei, a obține de la ei rezultate. Prin aceste rezultate devenim mai buni, noi profesorii, dar și elevii noștri. Prin aceste rezultate devenim o variantă mai bună noi ca profesioniști, elevii noștri în procesul de adaptare în viața socială, în condițiile unei normalități care se conturează începând de acum.

Astăzi, trăim realități care ne pun în situații limită. Trăim realități în care alegerile noastre pot afecta pe cei din jurul nostru, îi pot afecta pe cei cărora vrem să le transmitem din cunoștințele noastre.

Important este să contribuim la binele comun. Putem să fim empatici și să înțelegem că sunt oameni care sunt mai expuși decât noi. Este important să acționăm pentru a-i proteja pe ei pentru ca la sfârșitul acestei pandemii să nu plângem după nimeni și să nu regretăm că nu am făcut tot ce ne-a stat în putință. Important este să facem tot ceea ce ne stă în putință să nu ne îmbolnăvim și să nu îmbolnăvim pe alții.

De altfel, foarte important este să ne continuăm munca. În acest moment munca noastră este foarte diferită de ceea ce făceam acum nu mult timp. Indiferent ce înseamnă acest lucru este important să nu ne oprim. Cu siguranță este ceva ce nu am mai făcut până acum, cu siguranță este ceva ce nu știm sau nu stăpânim încă, dar nu este momentul în care să facem pauză. Nu este momentul în care să așteptăm să vină cineva să facă fiindcă nu este cine. Împreună, puțin câte puțin, vom descoperi pe ce se poate baza o normalitate a viitorului. Iar acest lucru ne arată cât de important este să găsim soluții să facem lucruri împreună. Așa cum le-am făcut până acum. Proiecte care ne-au bucurat și care au bucurat pe mulți dintre prietenii noștri le vom face în continuare. Dacă nu le mai putem face în clase, în cabinete și laboratoare în clubul școlii, pe scenele unde am fost invitați, vom învăța să le facem altfel. Vom face lecții online, vom face expoziții online, vom face serbări online, vom fi artiștii speciali online, vom fi dansatori și muzicieni online, vom fi speciali online și ne vom găsi prietenii în comunitatea virtuală să fim alături de ei și să-i primim alături de noi, cu aceeași deschidere ca întotdeauna. Fiindcă am învățat cât de important este să ne susținem unii pe alții.

A fost foarte important până acum, dar în acest moment este cu mult mai important. Susținându-ne unii pe alții, învățăm unii de la alții, ne punem forțele la comun și avem puterea necesară să facem lucruri noi, lucruri care ne par dificile; să găsim mijloacele prin care să comunicăm și să ne înțelegem; să găsim puterea să ne acceptăm așa cum suntem și să vedem în ceilalți partea pe care ne-o dorim la noi; să ne vedem într-un mod în care putem fi după această pandemie. Important este să ne descoperim. Întotdeauna putem găsi în noi ceva neprețuit, mai ales acum, când suntem puși la multe încercări. Făcând lucruri împreună, descoperindu-ne împreună scoatem la iveală ceea ce e mai bun în noi.

Important este să ne găsim calea spre o nouă normalitate. Să ne facem un viitor special, doar suntem Specialii de Pașcani!

Cuvânt pentru finalul de carieră al colegilor seniori

Director Cătălin Constantin Condrea

În acest an trei dintre colegii noștri „domnul Gigi” și „doamna Anișoara” își încep un concediu special, un concediu binemeritat, după o viață în slujba educației românești, după o carieră frumoasă și bogată în experiențe în care au purtat mâna și pașii multor generații de copii. Au adunat o avere importantă, o avere măsurată în vieți făurite, o avere măsurată în destine, o avere care le va umple sufletele în tot acest concediu în care vor avea timp să drămluiască amintirile strânse de-a lungul anilor. Noi, Specialii de Pașcani, le mulțumim pentru că am adunat experiență alături de dumnealor, le mulțumim pentru că ne-au fost modele și exemple și, totodată, le promitem că îi vom aștepta cu brațele deschise ori de câte ori vor avea drum pe la școală.

Dragi colegi seniori, să vă găsiți liniștea, tihna și rodul muncii de o viață.

Să aveți o viață minunată de pensionari!

Distinsei colege, Anișoara Tănase

Inevitabila trecere a timpului aduce în sufletele noastre puțină dezamăgire și necesitatea luării unor decizii importante. Totodată, acum se naște mândria și bucuria, sentimente de împlinire a unei cariere deosebite. Pe parcursul vieții întâlnim zeci de modele de la care avem câte ceva de învățat. Pe totii îi iubim și le mulțumim!

Anișoara face parte din grupul colegilor "tătărușeni", urmașii marelui țăran-savant Alexandru Vasiliu-Tătăruși, pe care i-am cunoscut în cariera mea și pe care i-am apreciat ca fiind oameni harnici, devotați și dedicați profesiei, serioși și mândri. Anișoara, o inimă blândă, înțelegătoare s-a aplecat cu dragoste și migală, ani la rând, asupra sufletelor mai multor generații de copii pe care i-a hranit din propria sa sevă.

Dragă colegă, ați parcurs prima etapă a călătoriei vieții. Urmează a doua etapă în care vă urez să vă continuați drumul, un drum binecuvântat, care să fie lung, dar domol cu peisaje superbe și oameni dragi!

Multă sănătate și ani plini de bucurii!

Cu multă stimă, colegul Victor Vâncă

Colegului Gheorghe Chiperi

Drag coleg, ai hotărât că a venit timpul să închei cariera didactică și să spui adio școlii. Cred ca ai făcut asta cu sufletul încărcat de emoție și plin de amintirile marilor trăiri ale vieții!

Este momentul să-ți amintești încă o dată de copilăria din satul natal, de clasele primare și gimnaziale, de anii minunați ai formării profesionale petrecuți la Școala Normală „Vasile Lupu” din dulcele târg al Iașilor și nu în ultimul rând de frumoasa și împlinita carieră școlară. Toate acestea îți vor rămâne întipărite adânc în memorie, chiar dacă alte activități își vor face loc în viața ta.

Nouă ne va lipsi un coleg bogat sufletește, calm, cald, înzestrat nativ cu un simț fin al umorului de bună calitate, responsabil mereu cu buna dispoziție.

Îți urez multă sănătate, preocupări frumoase, să fii un bun model și să nu uieți că mulți colegi te așteaptă să-i vizitezi din când în când!

Ani plini de înțelepciune și pensie lungă!

Cu prețuire, colegul tău de peste jumătate de veac, Victor Vâncă

Dascălii sunt toată viața dascăli...

profesor Mihaela Georgiana Munteanu

Doamnei profesor Anișoarei Tănase

Doamna noastră Anișoara
E sensibilă ca floarea.
N-am cunoscut-o prea
bine,
Că-i timidă ca și mine.
E o doamnă elegantă,
Parfumată și stilată.
Nu o știu prea vorbăreată,
Dar la ore e măreață.

E o doamnă cu caracter,
Nu se supără de fel,
Nici copiii n-o imită,
Însă o vor ține minte!
Iată acum cu pandemia,
Mi-au stricat și bucuria
De a o vedea dansând
Cu a opta terminând.

Vă doresc pensie lungă,
Bucurii cât să v-ajungă
Pentru a fi fericită
Sănătoasă și împlinită.
Să nu uitați de SPECIALI
Când faceți suta de ani!

Domnul profesor Gheorghe Chiperi

Domnul Gigi are „clasă”

De costum el nu se lasă,

Se uită la emisiuni

Să fie dintre cei buni!

Știe cum să glumească

Ca lumea să-l îndrăgească

Dacă știi să îl ascuți

Înveți cum să muți și
munți!

De nimic el nu se plânge

Dar pensia îi va ajunge

Ca să stea mai liniștit,

Să se lase de „muncit”?

Dacă mă-ntrebați pe mine

Cred că-mbină foarte bine

Jobul cu munca la clasă,

Păcat că acum se lasă!

Am uitat să vă mai spun

Lasă-n urmă un OM BUN

Pe fiica lui, doamna Alina

Care are și menirea

De a duce mai departe

Iubirea pentru carte.

Acum că ne dați la spate,

Vă dorim să aveți parte

De o pensie lungă, lungă...

Sănătatea să v-ajungă

Încât să ne vizitați,

De SPECIALI să nu uitați.

Iar când suta o-mpliniți

Să ne vedem fericiți

Frumusețe trăită

profesor Cristina Aurelia Achirei

„Nimic nu este întâmplător pe această lume”, așa cred iar acest dicton îmi conduce viața.

Îmi amintesc cu drag când am venit pentru prima dată la Școala Specială Pașcani, parcă a fost ieri, am fost primită cu multă caldură de către cei de acolo și am simțit că aparțin acestei școli de ani de zile. Dar, în mod aparte un rol bine determinat l-a avut domnul Gigi Chiperi, prietenul meu, cu care făceam glume pe holul școlii de câte ori ne întâlneam, ne îmbrățișam, era ca un ritual al nostru, ba chiar ne sărutam pe obraji, domnul Gigi avea obrăjorii roșii ca doi bujori. Am simțit o caldură părintească din partea dumnealui și m-am bucurat tare mult. Avem ce învăța de la domnul Gigi, în primul rând lucru cel mai important în viață, acela de a fi OM, un om cald, bun, cu simțul umorului, plin de carismă, care nu te lasă niciodată la greu, un om de cuvânt, plin de viață și voieșie.

Pe mine, în afara calităților enumerate mai sus m-a impresionat și înțelepciunea, modul dumnealui de a privi viața cu toate problemele și neajunsurile ei. Parcă, nu avea nici o supărare,

în fiecare zi la școală era plin de veselie și viață, ceea ce le insufla și elevilor la ore dar, și colegilor. Îl apreciez și pentru caracterul ferm și puternic pe care îl are și știe să îl folosească în situații în care nevoia o cere. Pentru mine este un MODEL de umanitate, umor și bunătate în care se împletesc valori știute doar de dumnealui, ascunse cu drag în interiorul sufletului.

Prietene Gigi, te respect și mă voi ghida în viață după sfaturile tale!

Doamna Anișoara este un alt stâlp al școlii, care și-a dedicat ani din viață acestei munci nobile și frumoase. M-a marcat bunul simț al dumneaei, faptul că nu am văzut-o niciodată supărată sau nervoasă, mereu este naturală, inimoasă, zâmbitoare, un om pe care sa te poti baza dacă ai vreo problemă. Povestea așa de frumos în cancelarie cum era în școală cu mulți ani în urmă și fața i se lumina brusc, părea cuprinsă de ceva magic, plin de frumos și însemnătate.

Cred că doamna Anișoara a avut un respect deosebit pentru școala și educație, pentru modul de predare și abordare a materiei școlare, pentru elevii săi și părinții acestora, pentru întreg colectivul școlii pe care l-a susținut și cu care a avut numai relații fructuoase. Generațiile de elevi care au trecut prin mâna dumneaei își aduc aminte cu drag de doamna profesoară, fapt care a ieșit la iveală pe holul școlii de la elevii care au învățat anterior la Școala Specială Pașcani.

Cu așa oameni de valoare ne mândrim, sunt modele pentru noi cei care am pășit pragul acestei frumoase meserii. Nu ne rămâne decât să le urăm LA MULTI ANI!, sănătate și să se bucure de pensie pentru ca merită!

Doamna Tănasă și domnul Chiperi,

profesor Simona Mariana Creangă

Mă bucur că am fost colegi, că am avut ocazia să vă cunosc așa cum sunteți, două cadre didactice deosebite, cu dragoste pentru această meserie și pentru copii. A venit momentul să vă bucurați de familie, de nepoți și să le acordați toată atenția pe care o merită.

Vă doresc să fiți sănătoși, să vă bucurați de această perioadă ce urmează deoarece pensionarea este rodul muncii de o viață și înțelepciunea unui nou început.

Îmi doresc să nu ne uitați și vă așteptăm să ne vizitați și să participați în continuare alături de noi la activitățile desfășurate în școala noastră.

Felicitari pentru o carieră deosebită!

Cum am găsit această școală?

profesor Dumitrița Iuliana Iancu

Pe scurt... m-am înscris la concursul de titularizare, am obținut cel mai bun rezultat, o notă de 10, apoi în ședința de repartizare am ales această școală. De ce Școala Gimnazială Specială Pașcani? Pentru că am simțit de la început că aici va fi locul potrivit pentru debutul în cariera mea didactică, dar și pentru dezvoltarea profesională continuă.

O scurtă incursiune în trecut... După finalizarea studiilor universitare de masterat așteptam următoarea etapă importantă din viață, aceea de a profesa, însă un amalgam de gândurile, emoții, întrebări și sentimente îmi asaltau zilnic mintea pentru că m-am trezit în fața unei balanțe în care se aflau plusurile și minusurile sistemului de învățământ românesc, în care oscilam între disciplinele consiliere psihopedagogică și psihopedagogie specială. Astfel, într-o perioadă în care mă întrebam cum aș putea să îmi aduc contribuția în lumea în care trăiesc, întâmplător sau nu, am întâlnit persoane cu diferite deficiențe, și cel mai important, interacțiunea cu acestea m-a ajutat să ies din zona mea de confort, m-a determinat să îmi folosesc cunoștințele și abilitățile dobândite pentru a ajuta prin intermediul educației copiii cu nevoi speciale.

Trăiesc prezentul... O nouă toamnă, un nou început pentru mine, dar pentru totți un an școlar diferit în care masca de protecție devine uniformă din cauza condițiilor speciale impuse de pandemia de COVID-19. Prima zi de școală și-a deschis porțile pentru un alt drum al cunoașterii pe 14 septembrie 2020, într-o zi cu o semnificație aparte, marea sărbătoare a Înălțării Sfintei Cruci. Cu emoție și entuziasm am descoperit o școală adaptată desfășurării unei educații de calitate, un cadru în care fiecare copil poate învăța în funcție de ritmul, capacitățile și nevoile proprii. O școală în care predomină un climat organizațional pozitiv și motivant, bazat pe deschidere, acceptare, cooperare, ajutor reciproc și încredere. O școală în care am întâlnit oameni de la care am avut ocazia să învăț bunătatea, curajul, empatia, perseverența, compasiunea și iubirea de semenii. O școală în care fiecare ELEV și PROFESOR este DIFERIT, FRUMOS și SPECIAL.

Pași spre viitor... Îmi doresc să cresc printre oameni și alături de copii, să împartășesc cu ei echilibrul, răbdarea, înțelegerea, cunoașterea, bucuria și recunoștința acestui dar ce se numește

viață. Cred în unicitatea fiecărui om și vreau să le însuflu elevilor convingerea că: CEEA CE AU DIFERIT reprezintă PUTEREA LOR.

Cum am găsit această școală?

profesor Daniel Bliorț

Am început să lucrez în învățământ în acest an după terminarea facultății de Psihologie. Aveam experiență didactică în urma terminării facultății de Teologie și experiență clinică la spitalul Socola și la Penitenciarul de maximă siguranță din Iași.

Am găsit un colectiv foarte primitiv și cu multă deschidere încă din prima zi. Totul este funcțional iar managementul este bine gestionat și ancorat în politicile europene care sunt implementate în beneficiul copiilor speciali cu care lucrăm.

Am așteptat cu nerăbdare prima zi de școală în care am cunoscut copiii. Relația cu aceștia a fost constructivă, încă din prima zi totul desfașurându-se natural și progresiv.

Din păcate, intrarea în regimul on-line a diminuat mult interacțiunea profesor-elev. Captarea atenției și menținerea motivației elevului sunt mult mai dificile. Un alt aspect este legat de lipsa dotărilor, în speță tablete, dar care speram să le primim cât mai repede pentru a reuși să avem un contact optim cu toți elevii noștri. Menținerea permanenței dialogului este foarte importantă pentru elev, pentru a reuși o minimă autonomie personală pe care speram să o insuflăm.

Din punct de vedere cognitiv, lucrăm diferențiat în funcție de posibilitățile elevului. Cu toate acestea ne putem face o idee despre un viitor profesional adaptat posibilităților fiecăruia. Un aspect foarte important pentru mine este socializarea pe care încerc să o cultiv cu fiecare elev în parte și încerc să dezvolt relații bune cu familia sau cu cei apropiați lor.

În speranța unor vremuri mai bune, promovăm educația incluzivă.

Cum am găsit această școală?

profesor Anca Ramona Marțolea

M-a bucurat de la bun început ideea de a scrie un articol pentru revista școlii, este primul meu an ca profesor în România și am știut că va fi un an „palpitan”, plin de provocări, în timpurile acestea tulburi. Recent întoarsă în România, din Marea Britanie unde am locuit timp de 10 ani și unde am avut ocazia să lucrez tot cadru didactic, mi s-a oferit șansa să intru pe un post de profesor la Școala Gimnazială Specială Pașcani.

Eram fericită că o să pot atât de repede, să mă reintegrez în societatea românească și că o să lucrez într-un domeniu pe care îl iubesc atât de tare, dar și temătoare totodată; nu este ușor să revii să trăiești în România, plus că, să nu uităm este un an pandemic. Veneam dintr-un sistem de învățământ atât de diferit de cel românesc și nu aveam așteptări prea mari, dar pot spune că am fost plăcut surprinsă. Nu că s-ar fi schimbat foarte mult sistemul de învățământ românesc, dar școala specială unde începusem să proftez m-a primit bine. O școală veche, dar bine îngrijită, cu săli de clasă mici și vesel colorate, cu coridoare decorate frumos cu lucrări de ale copiilor.

L-am cunoscut prima data pe director, un bărbat cu aliură tinerească, vorbăreț și deschis, care mi-a prezentat în mare școala și m-a asigurat că ideile inovatoare sunt bine venite întotdeauna.

Întâlnirea cu copiii a fost emoționantă, stiam că ei sunt cei care o să mă ajute cel mai bine să mă integrez și să iubesc locul. Legătura dintre noi s-a creat repede, am ajuns să-i îndrăgesc imediat, sunt cu adevărat speciali! Merg la serviciu cu dragă inimă și consider a fi un lucru foarte important pentru bunăstarea mea personală.

Colegii? Cei pe care am apucat să îi cunosc sunt oameni dedicați, primitori și dornici să ajute.

Trist este faptul că în prezent lucrăm online și mai trist este că nu știm sigur până când. Este cu adevărat o mare provocare pentru mine, nou intrată în sistem, dar mă adaptez, atunci când iubești ceea ce faci, găsești soluții.

Sper să ne putem întoarce curând în sălile de clasă, alături de copiii noștrii speciali și să traim din nou acel normal pe care îl știm cu toții.

Cum am găsit această școală?

profesor George-Iustin Păltinel

Aș începe prin a sublinia faptul că primul meu contact cu Școala Gimnazială Specială Pașcani, a coincis cu debutul meu în învățământ ca și profesor, iar acest lucru reprezintă fără îndoială o bornă de referință în viața mea. Am intrat pentru prima dată în școală pe la final de august, găsind școala în toiul pregătirilor pentru începutul noului an școlar. Am interacționat treptat cu viitorii colegi profesori și cu ceilalți angajați ai școlii, iar încă de la început am fost întâmpinat cu căldură de domnul Director, simțindu-mă ca un nou membru ce urmează a fi integrat într-o familie mare, unită și de o complexitate uimitoare.

Emoțiile începutului de an școlar le-am asociat cu emoțiile pe care le-am avut în anii copilăriei când începeam cursurile într-o școală nouă, când urma să cunosc colegi și profesori noi. Acum însă rolurile erau un pic inversate. A fi profesor înseamnă să înveți permanent, să ai emoții, să asculți, să fii ascultat, să oferi, să primești, să greșești și să înțelegi greșelile celorlalți. Văzându-mă în fața elevilor, mi-am dat seama că mi s-a împlinit un vis, iar acest vis a fost încununat cu privilegiul de a cunoaște elevi deosebit de frumoși, talentați, afectuoși, și fascinant de diverși.

Contextul în care am luat contact din postura de profesor cu sistemul educational nu a fost cel mai de dorit, situația de criză sanitară cu care ne confruntăm afectând serios și educația, însă am găsit în școală oameni care au depus și depun eforturi uriașe pentru ca procesul educațional să continue și să se adapteze situației. Am primit sprijin din partea colegilor, am fost inspirat să îmi descopăr și să îmi dezvolt o versiune cât mai eficientă și adaptată situației, iar toate acestea m-au făcut să mă adaptez relativ ușor caracteristicilor misiunii pe care o am de îndeplinit pe plan didactic.

Un aspect deosebit de frumos pe care l-am remarcat în această școală este viziunea generală a domnului Director și a colegilor, spre a evolua și a deveni mai buni împreună. Îmi amintesc din prima discuție pe care am purtat-o cu domnul Director fiind alături de alți colegi noi veniți în școală, o frază demnă de luat în considerare în cazul oricărei profesii: „Timpul petrecut aici (în școală), este timpul vieții noastre și trebuie să îl facem cât mai frumos”. Plecând de la

acest îndemn am reușit ca în timp scurt să mă simt ca un membru al familiei „specialilor de Pașcani”.

Într-o altă ordine de idei, sosirea mea în mijlocul specialilor din Pașcani are în spate o istorie poate atipică, care mă surprinde, însă fiind convins că nimic nu e întâmplător în viață mă simt privilegiat că am ajuns aici. Am făcut sport de performanță (atletism) și încă contez pe plan sportiv, m-am ocupat câțiva ani de ghidaj în domeniul turismului, de coordonare și instructaj în mai multe tabere tematice pentru copii, sunt instructor de escaladă, iar lista poate continua. Ce aș vrea să punctez este faptul că în toate aceste domenii și activități mi-am dezvoltat abilități de lucru în special cu copiii, punând accent pe educație emoțională și depășirea limitelor de orice fel. Toate aceste experiențe mi-au fost foarte utile în a interacționa și lucra cu niște copii speciali, energici și dornici de învățat, așa cum am întâlnit la Școala Specială din Pașcani.

Nădăjduiesc că voi reuși să ofer școlii și copiilor cel puțin la fel de mult cât primesc din partea acestora și sunt convins că a fi „special de Pașcani” va rămâne pentru mine una din realizările importante ale vieții.

Cum am găsit această școală?

profesor Elena Timofte

Primul răspuns....în forfota pregătirilor. O forfotă care îmi amintește de copilărie când mă pregăteam eu de prima zi de școală, când încercam să le fac pe toate, să fie totul perfect, caietele liniate din timp uneori cu linie dublă și aranjate pe disciplină și nu mai conteneam să număr zilele până la începerea noului an școlar.

La fel și această școală era într-o atmosferă de nerăbdare după o vacanță pandemic de lungă. Toți viitorii colegi se pregăteau să ofere ceea ce aveau mai bun în decorarea claselor și a holurilor, bucuroși de revedere și parcă neîncrezători că erau acolo. Toți zâmbitori în coada ochiului, căci adevăratul zâmbet era ascuns după o mască ce nu își avea locul într-o asemenea adunare, dar această mască nu a reușit și sperăm că nu va reuși să oprească energiile care unesc oamenii și care trec de orice barieră. O mască m-a întâmpinat și pe mine în această școală, dar nu

m-a oprit să cunosc oameni deschiși, oameni care își exprimă emoțiile cu pasiune, oameni care m-au încurajat doar din priviri că în această școală nu e loc de ezitări.

Deși, la început contactul meu cu școală a fost redus, am avut oportunitatea de a ajunge în inima ei mai târziu și să descopăr oameni care te fac să te regăsești, o colegă minunată care m-a făcut să simt că și locul meu e acolo, care m-a investit cu încredere și care mă ajută de atunci și până acum să văd mai departe de obstacolele și dificultățile pe care le întâmpin.

Am ajuns în această școală într-un moment dureros de liniștit, căci așa o impun vremurile, fără forfota frenetică a copiilor pe holuri cum e normal să fie, fără acel ceva....noroc cu elevii noștri care te întâmpină cu cele mai sincere zâmbete și cu o curiozitate vizibilă... Oare cine ești?...școala aceasta nu poate fi cunoscută într-un timp atât de scurt, sper să am ocazia ca în timp să simt ceea ce are de spus, de arătat și de oferit și asta o pot face atunci când simțurile nu-mi vor fi obturate de măști și miros de dezinfectant și mai ales de îngrijorarea apăsătoare care te face să nu mai fii tu.

Eu sper să am ocazia ca atunci când am să mai fiu întrebată: Cum am găsit această școală? să pot răspunde: În toată splendoarea ei.

Cum am găsit această școală?

profesor Petrică Oprea

Obosit, după examenul de definitivat, îngrijorat și plin de speranță m-am îndreptat spre ISJ Iași spre a-mi lua o repartitie și anul acesta. După șase ore de așteptare, am participat la ședința publică în urma căreia am fost repartizat în orașul natal al lui Mihail Sadoveanu, Pașcani. Cam dezamăgit! Aș fi dorit, firește, să rămân tot în Iași, dar nu a fost să fie. Am părăsit Inspectoratul încărcat de emoția deschiderii în fața mea a unei noi experiențe: Cum va fi noua mea școală? Cum și cu ce voi face naveta? În drumul meu spre casă, în mintea mea se învălmășeau idei și griji de tot felul. Eram cuprins de o oarecare frică de necunoscut. Am încercat să mă liniștesc gândindu-mă că în fond, ceea ce îmi doream era să lucrez într-o școală indiferent de locație.

A doua zi, am descins în Pașcani. Am procedat asemenea copiilor care vin cu mămică lor de mână, în prima zi de școală. Cu soția mea în partea stângă și cu repartitia în mâna dreaptă

ne-am deplasat la Pașcani. Când am sosit în dreptul școlii am fost plăcut surprins de felul în care arăta curtea instituției. Întrăm. Un aer prietenos și cald de vară târzie adie pe aleea principală. Priveam cu bucurie spațiile verzi, cu bănci așezate printre florile viu colorate și bine îngrijite ale școlii. Admiram! Apropiindu-mă de intrare în minte mi se nășteau tot felul de întrebări: Ce fel de colectiv voi avea? Cum mă vor primi colegii? Întâmpinat de persoane primitoare, devin din ce în ce mai încrezător față de viitor. În timp ce urc treptele către secretariat, sunt acompaniat de lumină și culoare. Descopăr pereții desenați și colorați, cu peisaje încântătoare și mă surprind râsuflând ușurat. Încep să redevin eu, cel vesel și optimist. La etaj sunt întâmpinat de viitorii colegi pe care mă bucur să-i descopăr. Instituția școlară pe care am ales-o sau care m-a ales pe mine, m-a cucerit din prima zi. Nu în ultimul rând, fac cunoștință cu domnul Director, un bărbat înalt firav, temperat, cu ochelarii pe nas, preocupat de noul început de an școlar. L-am perceput că fiind un om de acțiune, ancorat în vremurile pe care le trăim. După un scurt dialog cu colegii, noi, cei sosiți în școală pentru prima dată, am fost încurajați să facem un tur al școlii împreună. Pe parcursul acestui tur, prin cabinete, săli de clase, atent compartimentate cu mobilier și decorate cu scene ale copilăriei, ne-am oprit și în sala de kinetoterapie. Locația ce mă interesa cel mai mult pe mine. O încăpere înaltă, generoasă dotată cu toate mijloacele și materialele necesare unei astfel de catedre ale recuperării. Deja îmi închipuiam cum mă voi ocupa de micuții îngerași în acest spațiu.

Pot zice că mă aflu într-o școală cu oameni și elevi speciali. Acum, vă pot mărturisi că sunt tot mai încrezător, în noua mea școală. Voi putea să mă dedic cu dragoste misiunii pe care o am ca profesor kinetoterapeut. Sper ca, în ciuda vremurilor dificile pe care le trăim, să pot contribui la dezvoltarea armonioasă a deprinderilor utile ale noilor mei elevi.

În finalul acestei călătorii în timp, străbătute cu emoție, vă îndemn terapeutic, să avem încredere în noi, deoarece viața recompensează totdeauna pe cei buni și statornici.

Cum am găsit această școală?

profesor Brîndușa Axinte

Există momente cu semnificație în viața fiecărui om, momente care dau o nouă turnură destinului său. Unul dintre aceste momente a fost într-o luna rece, de început de iarnă, un decembrie care își aștepta timid colindătorii. Urmam cursuri de master în cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași și căutam o instituție clinică, în care să-mi desfășor practica, așa încât pașii mei s-au îndreptat fără ezitare către „Școala Specială Pașcani”, dorind să-mi însușesc mai multe lucruri, corespunzătoare studiilor mele. Fiind pășcăneancă și lucrând în învățământ cunoșteam această școală prin proiectele extraordinare la care luasem parte anterior. Îmi aminteam de o activitate desfășurată pe stadion la care am participat cu bucurie. Copiii școlii speciale se împrieteneau cu copiii de la celalalte școli, toți dansau pe ritmul muzicii și făceau exerciții sportive ca un singur tot, o singură inimă uriașă care pulsa în ritmul ei unic. Era frumos, foarte frumos!

Am început practica clinică și mi-am dat seama că am drept mentori cei mai buni specialiști, oameni extraordinari, competenți și de o ținută morală ireproșabilă. În școală era o atmosferă de sărbătoare. Pereții holurilor și ai sălilor de clasă erau plini de lucrări ale copiilor, care te lăsau mut de admirație. Te întrebai, cum le-or fi executat? Dar vedeai dincolo, efortul cadrelor didactice, dăruirea și entuziasmul, sufletul lor pus în îndrumarea copiilor Școlii Speciale. Cabinetele erau ornate cu crenguțe delicate de brad, totul emana veselie. Această bucurie am văzut-o pe tot parcursul practicii mele. Bucuria din ochii copiilor, bucuria din ochii profesorilor și ai tuturor celor de acolo. Mi-am dat repede seama că această școală oferă, în același timp, un climat securizant. Fiecare, de la copil, la cadru didactic, la psihopedagog și psiholog se simțea în siguranță, apreciat și valorizat.

Am continuat practica clinică și în anul următor, am interacționat mai mult cu simpaticii copii ai școlii speciale și am participat activ la activitățile lor. Multe cadre didactice, care m-au primit în spațiul sălilor de clasă și în atmosfera specifică lor, m-au făcut să mă simt de-a casei. Mi-au pus la dispoziție materiale și tehnologii, m-au invitat la activități diverse, astfel încât mă simțeam integrată în colectiv, cu toate că nu făceam parte din el. Inconstient, mi-am dorit să fiu parte din poveste și să aparțin cu adevărat acestei școli. La acel moment nu puteam să prevăd că drumul existenței mele mă va duce chiar în acel loc. În toamna anului 2020 am venit din nou la

Școala Specială Gimnazială Pașcani, de data aceasta nu ca practicant, ci ca și profesor implicat direct în activitatea didactică de aici. Emoțiile au fost mari! Să fie mâna destinului că mi-a fost repartizată tocmai clasa la care am facut prima oară practică?

I-am întâlnit pe micuți, de data aceasta mult mai ordonați, mult mai atenți, mult mai implicați în ceea ce lucrau. Nu a fost greu să realizez dăruirea cu care au fost educați și iubirea care a stat în spatele transformării lor.

Ce m-a impresionat întotdeauna la această școală, dincolo de profesionalism, dăruire și competență este zâmbetul. Zâmbetul copiilor, care se uită cu ochii larg deschiși la profesorii din toate clasele, zâmbetul cadrelor didactice, în ochii cărora se citește prețuirea, atmosfera relaxată și responsabilă în același timp în care se desfășoară toate activitățile și libertatea de care se bucură aceștia, în condiții de siguranță optimă.

Am găsit școala mult mai colorată, mult mai veselă. De la an la an, lucrurile aici se îmbunătățesc! Sălile de clasă au fiecare personalitatea lor, prin culori și mobilier atent îmbinate. Dezideratul acestei instituții este să-și desfășoare activitatea la standarde europene. Toate demersurile sunt îndreptate către binele copiilor, care merită o astfel de educație. Sunt multe activități extracurriculare, multe activități în parteneriat cu alte școli, multe șanse oferite pentru progres și schimbare. O școală autentică, am putea spune!

Cum am găsit această școală?

profesor Cosmin Bejan

Anul acesta este primul an în care am îmbrățișat cariera de profesor. Spre bucuria mea, cred că am ajuns în locul cel mai potrivit unde să mă pot dezvolta pe plan profesional, dar și personal. Nu pot nega faptul că de fiecare dată când apare o schimbare pentru mine, întotdeauna mă copleșesc niște emoții puternice deoarece nu este nimic previzibil. Cu siguranță avem diverse așteptări atunci când mergem să cunoaștem un colectiv nou, dar colectivul format din „Specialii de Pașcani” nu se încadrează deloc în proiecțiile și așteptările mele.

Încă de la intrarea în școală, impresiile lăsate de aranjamentul școlii nu m-a făcut să am impresia că intru într-o instituție, ci mai degrabă am avut impresia de „acasă”. Culoarele vii și

primitoare care m-au întâmpinat, fotografiile afișate și imaginile desenate m-au lăsat cu impresia că acolo locuiește o familie. La fel cum în dormitorul personal punem poze cu cei dragi nouă, la fel și pe avizierele școlii apar pozele celor care își petrec o bună parte din timpul lor acolo.

Oamenii pe care i-am întâlnit aici m-au impresionat cu deschiderea și prietenia cu care m-au primit. Consider că la această școală s-a creat un mediu propice pentru dezvoltarea socială și profesională a fiecăruia dintre noi. Dăruirea de care dau dovadă în relația cu beneficiarii direcți ai școlii, copiii, și pasiunea pe care cei de aici o pun în lucru cu copii, îi ajută pe aceștia să se dezvolte într-un mod armonios, într-o atmosferă căduroasă plină de dragoste.

DE CE ȘCOALA ESTE O PARTE IMPORTANTĂ A VIEȚII NOASTRE?

profesor Cristina Aurelia Achirei

„Fiecare om ar trebui să asculte puțină muzică, să citească puțină poezie și să privească o pictură frumoasă în fiecare zi din viața sa, astfel încât îngrijorările lumești să nu-i oblitereze simțul frumosului pe care Dumnezeu l-a implantat în sufletul uman.” (Goethe)

Și, toate aceste lucruri vin din educație, educație care se pretinde a fi cheia magică a lacătului numit „viață”. Încă din cele mai vechi timpuri, rolul școlii și implicit al educației a fost unul primordial, acest lucru fiind clar dovedit de numeroasele studii științifice din domeniu. Fără educație am fi goi, nu am cunoaște esența vieții, rezolvarea diverselor probleme cu care ne confruntăm, înțelegerea și aplanarea conflictelor, cunoașterea și susținerea valorilor, cunoașterea lui Dumnezeu și multe altele.

Întâlnim educația pe tot parcursul vieții, dar mai ales în perioada școlară, când ne formăm diferite opinii despre școală, colegi, profesori, mediu creat special pentru acest demers. De-a lungul anilor forma educației s-a modificat din ce în ce mai mult, prinzând contur sub diferite sintagme, unele mai atractive sau mai puțin atractive, depinde aici de fiecare dintre noi.

Nu este ușor să faci educație de calitate, acest lucru implicând talent nativ, multă pregătire și implicare, responsabilitate, asumare, încredere, motivație. Locul cel mai potrivit

pentru educație pare a fi școala și asta din varii motive, în primul rând există un coordonator și colaborator cu care elevii au o relație specială, se pot baza pe el, pot avea o relație bazată pe respect și încredere, pot vedea un model demn de urmat și nu în ultimul rând, se pot forma ca oameni de calitate. Școala, poate fi numită a doua familie, unde înveți o infinitate de metode cu care vei putea trece mai ușor prin viață, îți formezi o cultură generală și personală, înveți să gestionezi situațiile conflictuale, cunoști și îți faci mulți prieteni, te pregătești pentru carieră, ești admirat, dar și odiat, ești lider pentru unii colegi, ești cel mai bun pentru profesori. Școala este locul unde îți dezvolti viziuni, te stimulezi intelectual, îți formezi aptitudini și competențe pentru ca mai târziu să poți oferi societății și semenilor tot ce ai acumulat și practicat.

Școala este o implicare a tuturor, elevi – părinți – profesori, o uniune de forțe care poate schimba optici și mentalități închise, transformându-le în deschise, poate oferi garantarea și calitatea actului educațional, poate veni în întâmpinarea diferitelor probleme personale și ale vieții de familie.

Din punct de vedere social, școala are o importanță desăvârșită pregătind noi generații care vor duce mai departe cultura și cunoașterea unei întregi nații, va fi mereu o pasăre phoenix care va produce talente vii care să poată demonstra că ceea ce s-a făcut prin sacrificiu are acum un impact maxim asupra lumii.

Prin școală ne transformăm de la an la an, devenind actorii vieților noastre și înțelegând că numai noi suntem responsabili de rezultatele noastre și de acțiunile pe care le întreprindem. Prin școală învățăm ce este bine/rău, cum să ajutăm/să fim ajutați, cum să ne formăm pentru viitor, cum să privim natura și animalele, cum să dezlegăm misterul științei, cum să devenim persoane oneste și competente. Prin școală putem să cunoaștem alte lumi, alte orizonturi, să jucăm într-o scenă pregătită pentru noi cu multe roluri pe care să le putem onora și gratifica.

Școala înseamnă locul unde îți întâlnești profesorii și colegii, locul unde te simți bine, ești înțeles și apreciat, locul unde îți dezvolti noi deprinderi și aptitudini care te pregătesc pentru viață.

Școala înseamnă viitor, privire cu entuziasm înainte, pozitivism, alegerea unor opțiuni care te pregătesc pentru ceea ce va fi, oportunități/șanse pe care nu le poți avea dacă nu frecvențezi această instituție, este locul formării ca adulți responsabili care își asumă greșelile și învață din ele, locul primei iubiri, poate, un amalgam de cărți și obiecte care fac din tine un om fericit.

Școala înseamnă integritate, incluziune, empatie, altruism, tovarășie, legarea unor prietenii pe viață.

Din punct de vedere social, școala are un rol covârșitor, fiind prima care oferă un statut fiecăruia dintre noi, elev – adolescent – student –adult cu viață profesională. În zilele pe care noi le trăim, există o multitudine de modalități de a te înscrie și de a frecventa o școală, la diferite etape ale vieții, ceea ce este un lucru grozav, fiecare putând învăța și dezvolta după bunul plac.

Școala, este o artă a cuvântului, a matematicii, a muzicii, desenului etc, elevul plîindu-se pe obiectele pe care îl fascinează și pe care le studiază cu forța, ardoarea de a ști cât mai mult, de a fi cel mai bun.

Vorba cântecului: „dacă dragoste nu e, nimic nu e!”, parafrazând „dacă școală și educație nu e, nimic nu e!”

DE CE ȘCOALA ESTE O PARTE IMPORTANTĂ A VIEȚII NOASTRE?

profesor Constantin Mugurel Chiurlea

Motto:

“O, om!... Ce mari răspunderi ai
De tot ce faci pe lume
- De tot ce spui în scris sau grai,
De pilda ce la alții-o dai
Căci ea mereu spre Iad sau Rai
Pe mulți o să-i îndrume.... “

Sfântul Ioan Iacob Hozevitul de la Neamț

Școala este sau ar trebui să fie a doua familie. Văzusem recent un film „Steluțe pe pământ” și mă gândeam cât este de important să fie la școală cineva care să vadă nevoile reale ale unui elev, să-i dea o șansă. Un exemplu este și al unui mare botanist german care pentru faptul că avea o pasiune pentru plante – se juca în ore cu ele – a primit pentru părinți sfatul de a părăsi școala (evident că părinții nu au

ascultat sfatul...). Acum mă gândesc și la filmul francez „Buruieni” – despre cum școala poate ajuta ...

Se spune că școala contribuie la formarea personalității OMULUI. Marele povestitor Creangă a fost dat la școală să devină om și ce OM... Există totuși și exemple negative azi prezentate mai des la TV, parcă vrând să taie pădurea toată pentru o uscăciune... Văzusem la știri întâmplător declarația unui așa zis director de școală de la țară care declarase că niște elevi care chiuleau sunt: „viitori infractori”. Cum poți să spui așa ceva, care mai este rolul tău? („copil rău nu este-n lume numai predispus la rău, dacă-i îndrumat spre bine, altu-i viitorul său”).

Personal îmi mai aduc aminte de un alt exemplu negativ – profesorul de educație fizică aplica 10 lovituri la palmă cu un băț de fag la toți copiii atunci când un coleg greșea... după ani am ajuns profesor de educație fizică și nu încerc să bat elevii decât la fotbal...

Dar au fost și profesori datorită cărora azi sunt ceea ce sunt, oameni minunați ce-au rămas în inima mea. Este foarte importantă puterea exemplului!

Ca o încheiere:

Pași spre viitor

O nouă zi la școală
Când înveți nu e plictiseală
Cu pași mărunți, cu ajutor
Pași spre viitor.
R: Pași spre viitor
La școală parcă-i altă lume

Iar tu parcă devii alt om
Prin educație și fapte bune
Tu poți pași ușor spre viitor.
A două casă poate fi
Școala pentru copii
Dacă ascultă și învață
Le e mai ușor în viață.

DE CE ȘCOALA ESTE O PARTE IMPORTANTĂ A VIETII NOASTRE?

profesor Roxana Ioana Manoliu

„Școala este fabrica umanității”. (Comenius)

Școala este un templu al cunoașterii în care intri o perioadă din viață, descoperi un infinit de informații, îți formezi un set de repere valorice, culturale și de principii etice care să asigure dezvoltarea unei identități complexe și bine definite, iar după ce se termină această perioadă începi să le dai semnificație în diferite medii contextuale: familiale, cerc de prieteni, societate, locul de muncă.

Școala nu este doar o clădire, ci un loc cu o importanță deosebită pentru care fiecare individ este liber să aleagă ce abilități și competențe își dobândește pentru un anumit domeniu.

Un rol deosebit în școală îl are dascălul în educarea și formarea noastră. El este un model de inspirație, curiozitate și mentorat în pașii educaționali.

Pentru mine școala a fost o sursă de educație, evoluție și inspirație. A fost o cale cu ajutorul căreia m-am dezvoltat și integrat pe toate planurile vieții. În fiecare ciclu școlar am avut ca model cel puțin un cadru didactic care m-a ghidat în evoluția personală și profesională.

Școala este importantă atât pentru noi ca oameni, cât și pentru faptul că ajută la progresul societății. Fără școală, cunoștințele nu s-ar răspândi la fel de repede, iar accesul nostru la idei și oameni noi ar putea fi îngreunat. O lume fără școală ar crea dificultăți și ar împiedica dispersia creșterii economice, a toleranței și a aprecierii semenilor noștri.

COMUNICAREA EFICIENTĂ

profesor Mihaela-Georgiana Munteanu

M-am gândit ce temă să abordez în acest articol și mi-a venit în minte o întâmplare, din perioada scurtă în care am avut activitate în clasă cu elevii. În primele zile în care ne-am reîntâlnit, având măști, mi-a fost greu să-mi înțeleg elevii, din cauza dislexiei unora și a faptului că mă obișnuisem să le citesc pe buze. Acum, m-am văzut nevoită „să traduc” un limbaj fără ajutorul semnelor.

Într-una din zile, un elev, după ce mi-a repetat de câteva ori idea lui și-a dat masca jos și supărat mi-a spus: „Hei, tu nu mă auzi?”

Da, are dreptate, uneori suntem surzi la auzul cuvintelor, reacționăm la fapte. Noi, oamenii mari auzim, dar nu mai știm să ascultăm. Poate uneori vorbim, dar nu comunicăm. Și atunci, care e diferența între noi și copiii cu autism? Oare doar viața agitată? De aceea, vă propun o idee de reflecție: s-a schimbat viața dumneavoastră din perspectiva comunicării, în perioada aceasta? Poate utilizăm mai mult limbajul vorbit și cel scris, dar comunicăm eficient și ascultăm activ? S-a ajuns la concluzia că persoanele non-verbale au un sistem de limbaj propriu, oare și noi am făcut la fel? Ne-am creat propriul limbaj, ne-am învățat să trăim în lumea noastră, în care permitem să intre doar persoanelor „favorabile”, care nu ne dăunează confortului propriu?

Haideți să ieșim din bula noastră, să trăim cu adevărat, să iubim, să fim mai darnici, mai înțelegători și „dacă faptele nu se potrivesc cu teoria – renunță la teorie” (Comunicarea în autism și sindromul Asperger, Bogdashina O.).

Hei, tu cu mască, mă auzi?

Cu laptop-uri, tablete, dar fără jucării,
Se străduiesc cu conexiunea zi de zi
Să facă față ai noștri speciali copii.
Dar, într-un minister conectat la baterii
Hei, tu cu mască, ce ai mai vrea să știi?
N-avem nevoie doar de tehnologie,
Nu doar să punem pixul pe hârtie

Vrem să-i învățăm prin fapte și acțiuni
Să fie OAMENI tot mai buni.
Dar, într-o lume plină tot mai mult de „surzi”
Hei, *tu cu mască*, mă auzi?
Vreau să transmit nu doar activități,
Căci noi nu creștem mici roboți.
Cum pot să le fac ziua mai bună,
Dacă nu suntem împreună?
Asta-i dilema mea de zi cu zi!
Dar, *tu cu mască*, mă auzi?
Cum putem ajuta copilul într-o criză
Doar cu un laptop conectat la priză?
Cum putem să îi arătăm iubire
Doar dându-i lecții pe hârtie?
Dar, poate suntem noi absurzi...
Hei, *tu cu mască*, mă auzi?
Aș vrea măcar această vreme să ne facă
Să fim mai înțelepți. Și parcă,
Să-mprumutăm de la tehnologie
Conexiunea! Și nu doar prin hârtie.
Să fim atenți la cei de lângă noi
Și-n pandemie sunt nevoi!
Să începem să nu mai fim „surzi”
HEI, *TU CU MASCĂ*, MĂ AUZI?

SĂ DEVENIM OGLINDA BINELUI PENTRU COPIII NOȘTRI!

profesor Alina Covasnenu

„Citește! Citind mereu, creierul tău va deveni un laborator de idei și imagini, din care vei întocmi înțelesul și filosofia vieții.” (Mihai Eminescu)

„De ce școala este o parte importantă a vieții noastre?”, „De ce împreună (elevi, părinți și profesori) putem deveni o variantă mai bună?”... Când se naște un copil, lumea se întreabă: „Ce va deveni copilul acesta?”

Atât familia, cât și societatea și biserica nădăduiesc ca din acel suflet plâpând să se dezvolte un om de valoare, un bun creștin al Bisericii, dar și un harnic cetățean al țării.

Toate aceste nădejdi ale viitorului, pe care copilul le poartă în ființa sa, toți acești muguri de viață în dezvoltare trebuie cultivați, îngrijiți, supravegheați cu aceeași grijă pe care o are grădinarul față de plantele și florile din grădina sa.

Familia, implicit școala ocupă locul central în viața fiecăruia dintre noi. În special, pentru copil, acestea reprezintă locul în care trăiește sentimentele de siguranță, acceptare, apreciere și valorificare a potențialului psiho-aptitudinal. Aici, copilul află informații, își formează și însușește valori, trăiește experiențe care, împreună cu modelele comportamentale, îi vor determina și desăvârși personalitatea. Astfel, descoperă lumea prin ochii părintelui și deopotrivă a profesorului și-n același timp se descoperă pe sine, prin intermediul cărora creează ancoră și stări emoționale cu rol de resursă afectivă și motivațională.

Orice copil este o comoară de mare preț. Este important să se ofere atenție faptului că în sufletul de copil sunt ascunse puteri neștiute, chiar nebănuite și că acestea pot fi descoperite și trezite. Sufletul de copil nu este un simplu ecran, care reflectă influențele exterioare. Conturarea personalității începe cu această opoziție față de mediu și depășire a obstacolelor ce au ca scop învingerea dificultăților.

Așadar, în creșterea și educarea copiilor, părinții și profesorii influențează dezvoltarea emoțională și intelectuală, precum și creativitatea și imaginația acestora, modelând cu înțelepciune și cu atenție conștientă în același timp, caracterul și personalitatea viitorilor adulți.

Pentru ca un copil să poată deveni un adult asumat și responsabil, mediul familial și/sau școlar trebuie să fie unul plin de armonie, să genereze înțelegere, comunicare, iubire și mai ales empatie. Un copil are aceleași nevoi emoționale ca un adult: să primească atenție, afecțiune, validare și respect. Dacă aceste nevoi îi sunt satisfăcute într-un mediu cald, liniștit, plin de afecțiune, stimulat și încurajator, copilul are toate șansele să devină un adult matur cu o inteligență emoțională bine conturată.

Un profesor adevărat face neîncetat educație, taie distanța dintre catedră și bancă, dar păstrează limitele decenței. Îi învață pe copii învățarea, îi vindecă de frici, îi determină să caute soluții... Este ferm atunci când este cazul și nu neapărat prieten, în sensul larg, dar poate fi cald, bun, plin de compasiune, poate fi umărul care sprijină buna desfășurare a demersului instructiv-educativ. Astfel, modelul parental real sau cel al unui bun pedagog, prin puterea exemplului personal pe care îl oferă (prin conduită, ținută, preocupări) și care își pune amprenta, este esențial în dezvoltarea lor armonioasă și echilibrată, fiind cea mai bună formă de educație.

În calitate de părinți autentici sau profesori, deseori suntem în situația de a avea un dialog empatic cu noi înșine, cu proprii copii sau elevii noștri, atunci când le cercetăm *adâncimile* sufletului... În consecință, creșterea și educarea copiilor devin nu doar ceva ce facem, dar ceva care face parte într-o mare măsură din cine suntem cu adevărat. Prin urmare, devenim *oglinza binelui* pentru copiii noștri, iar această sintagmă poate dobândi o conotație magică în funcție de contextul creat.

CUM CREĂM NORMALITATEA VIITORULUI?

profesor Lavinia Ungureanu

În aceste vremuri tulburi suntem datori să ne creem propria normalitate. Școala este în continuă schimbare, de aceea noi ca și cadre didactice trebuie să ne adaptăm cerințelor noi apărute. Anul acesta școlar a sosit cu provocări multiple iar pentru a le gestiona a trebuit să ieșim din normalitatea de a lucra „față în față” și a intra în normalitatea de a lucra „online”. Provocarile din mediul online sunt din ce în ce mai mari și de aceea trebuie să devenim mai buni căutând mijloace și tehnici noi de lucru adaptate mediului online.

Nu trebuie să cădem pradă descurajării, frustrării și poate neputinței, ci trebuie să găsim metode potrivite pentru a ne redefini această noua normalitate.

Treptat cu pași mici și timizi ne creionăm o normalitate nouă, punând umăr de la umăr, sprijinindu-ne reciproc și venind în întâmpinarea nevoilor elevilor noștri, ne dezvoltăm pe noi, dar și pe cei din jurul nostru.

După părerea mea ne îndreptăm spre o normalitate viitoare, ce ieri mi s-a părut dificilă, astăzi o văd mai relaxantă, iar mâine va deveni o normalitate cu care vom fi cu toții familiarizați.

CUM FOLOSESC TERAPIA PRIN ARTĂ ÎN ACTIVITĂȚILE CU ELEVII CU AUTISM?

profesor Ana-Maria Istrate

A fi profesor înseamnă dăruire și implicare. În cadrul activităților desfășurate cu elevii țin cont de aptitudinile fiecărui copil, dezvoltând potențialul tuturor prin intermediul obiectivelor diferențiate.

Formele de art terapie pe care le folosesc în cadrul activităților de la clasa mea sunt următoarele:

1. pictura, dactilopictura sau pictura cu ajutorul degetelor – una dintre cele mai plăcute activități educative prin care urmăresc dezvoltarea concentrării atenției, motricității fine, dar și a abilităților de socializare, elevii sunt foarte entuziasmați de această activitate;

2. colajele din diverse materiale naturale, reciclate;

3. meloterapia sau terapia prin muzică – are rolul de inducere a unei stări de liniște, utilizez muzica destul de frecvent deoarece copiii își exprimă mai ușor emoțiile și sunt foarte încântați.

4. modelajul din plastilină – preferatul copiilor, acesta are beneficiul de a favoriza dezvoltarea imaginației, realizând diferite figurine și utilizând multe culori și forme/ șabloane.

Art terapia ajută la îmbunătățirea atmosferei de lucru, folosirea creativă a tuturor resurselor și dezvoltă imaginația la capacitatea maximă.

EDUCAȚIA COPILULUI - TEMELIA UNEI SOCIETĂȚI SĂNĂTOASE

profesor Zînica Lungu

Motto: „Singurul scop al educației este de a transforma oglinzile în ferestre”.

(Sydney Harris)

Cine nu-și mai amintește primii pași spre școală, primul sunet al clopoțelului, chipul învățătorului, al profesorilor, al colegilor, emoțiile trăite, eșecurile și reușitele? Perioada cât am fost elevi rămâne cea mai frumoasă din viața noastră și ne vom aminti cu drag și cu plăcere de fiecare dată de ea. Școala sporește încrederea, ne învață să legăm și să menținem prietenii, ne ajută să învățăm cum să lucrăm împreună ca o echipă, ne învață speranța și solidaritatea, dreptatea și recunoștința față de părinți, de dascăli și față de binefăcători, dărnicia și hărnicia, sfințenia vieții și valoarea eternă a ființei umane. Educația este un drept fundamental al societății contemporane, care trebuie însă protejat și promovat, pentru a oferi copiilor imaginea frumoasă a școlii

românești, pentru a reda profesorilor prestigiul și demnitatea socială a profesiei de pedagog, iar părinților încrederea că nu există investiție mai mare pentru viitorul copiilor decât educația sănătoasă, ancorată în valorile eterne ale credinței cultivate și transmise.

Profesorii sunt modele pentru elevii lor. Ei sunt cei care deschid porțile spre viitor și călăuzesc pașii spre o lume nouă, a cunoașterii. De cele mai multe ori elevii îndrăgesc sau nu o materie în funcție de profesor. Profesorul are acea putere de a inspira și influența copiii prin intermediul personalității sale, să devină un ghid pentru elevi, să îi conducă spre a-și dori să cunoască tot mai multe, să învețe din propriile greșeli, să se poată adapta în viața de zi cu zi. Dascălii rămân în sufletele elevilor pentru totdeauna. Să ne amintim că în povestirea lui Mihail Sadoveanu, domnul Trandafir ne e prezentat ca dascăl care vede ceea ce face nu ca pe o meserie, ci ca pe o vocație. Dragostea și atașamentul său față de copii îi atrag dragostea și respectul lor. Rămâne memorabilă scena în care, la zvonul că domnul Trandafir va fi mutat, elevii se arată dispuși să meargă unde va fi trimis el.

Aron Pumnul, personaj cu o istorie dramatică, izgonit de urmările Revoluției de la 1848 din Ardeal și ajuns profesor de limba română la Liceul German din Cernăuți, îl va avea ca elev pe Mihai Eminescu, care îi va dedica, la moartea sa, elegia „La mormântul lui Aron Pumnul”, o poezie care conturează portretul unui dascăl dedicat elevilor.

Cezar Petrescu a publicat în 1933 un roman prin care a elogiat viața învățătorului său Nicolae Apostol. Acesta l-a încurajat să scrie de îndată ce a descoperit talentul elevului. Romanul urmărește viața plină de trudă a învățătorului care lupta să le ofere elevilor condiții mai bune pentru învățatură.

Niculae, din romanul „Moromeții” de Marin Preda, este copilul inteligent și capabil, oprit însă din a-și urma visul din cauza sărăciei. Aici apare în carte învățătorul Teodorescu, implicat în viața satului și luptând pentru dreptul la educație al copiilor.

În nuvela „Budulea Taichii” scrisă de Ioan Slavici avem mai multe figuri de dascăli, de la dascălul Clăiță din sat, până la profesorul Wondracek, de la școala latinească din oraș. Aceștia îl influențează pe Huțu, personajul principal și îi susțin decizia de a urma o carieră academică și de a-și croi un drum în viață.

Prof. Dr. Dimitrie Gerota este unul dintre titanii și fondatorii medicinei românești. Este unul dintre cei mai importanți contributory în chirurgia urologică și este primul radiolog și radioterapeut român. A fost profesorul de anatomie al lui Brâncuși, iar „Jupuitul”, una dintre lucrările marelui sculptor, a fost rodul învățăturilor lui Gerota. Ilustrul profesor Gerota, cunoscut

și îndrăgit pentru suportul neconținut pe care îl oferea studenților săi, îl va ajuta pe Brâncuși să plece la Paris și-i va asigura chiar un venit lunar din propriul salariu.

Actul didactic nu e un simplu act pentru o simplă meserie; e un mod de a schimba lumea pentru bine, pentru frumos, în slujba copiilor. Rolul nostru, al dascălilor, este acela de a le arăta calea cea bună. Cu toții trebuie să ajungem la sufletul elevilor noștri ascultându-i, cerându-le feedback constant, observând ce le place și adaptându-ne strategiile în funcție de fiecare elev în parte și programă la noile tendințe.

Dar, primii dascăli ai copilului sunt părinții care au o mare responsabilitate socio-umană și a căror educație lasă amprente, uneori pentru toată viața deoarece copiii îi imită în tot și în toate. Motivul? Iubirea sinceră pe care le-o poartă!

Astăzi, mai mult ca oricând, relația familie – școală este o prioritate. Familia exercită o influență deosebit de adâncă asupra copiilor. Educația în familie, „cei șapte ani de acasă”, influențează puternic întreaga existență a individului. Familia înseamnă înțelegere, bucuria de a sta împreună, de a fi cu toții în diferite ocazii, de a pleca în vacanțe, de a petrece timp împreună. Ea este cea care mediază comunicarea cu celelalte componente sociale, în special cu școala. Climatul educațional familial cuprinde ansamblul de stări psihice, modurile de relaționare interpersonală, atitudini ce caracterizează grupul familial o perioadă mare de timp. Acest climat poate fi pozitiv sau negativ. Școlarul are nevoie acasă de un mediu de viață în care să se simtă în siguranță. În familie se formează cele mai importante deprinderi de comportament: respectul, politetea, cinstea, sinceritatea, decența în vorbire și atitudini, ordinea, cumpătarea, grija față de lucrurile încredințate. În realizarea acestor sarcini, modelul parental ajută cel mai mult; părintele este un exemplu pentru copil. Nicolae Steinhardt, marele scriitor român, călugăr și avocat, în „Jurnalul fericirii” avea să evoce portretul semeț al tatălui, recunoscând că de la acesta a învățat care este suprema calitate a unui om în viață: curajul. „Model i-am avut pe amândoi părinții. Dar, vai, n-am nici curajul tatei, nici bunătatea mamei! Cum de pot fi atât de altul decât ei? Ce minunat lucru ar fi fost să pot împreuna calitățile amândurora!”.

Sau cum spunea unul dintre cei mai de seamă martiri, misionari și duhovnici ai României, părintele Justin Pârvu „Educația mamei în duhul credinței și al dragostei de neam face mai mult decât instrucția unei armate. Mamele au fost unii dintre cei mai puternici eroi ai acestei nații”.

Nu în ultimul rând, investiția în educație a reprezentat întotdeauna o formă de creștere sustenabilă economică, fiind un motiv în plus pentru care trebuie să rămână o prioritate pentru o viitoare societate firească și puternică.

Școala de azi trebuie să pregătească elevi pentru viață, astfel încât ei să poată activa și să se adapteze într-o lume în continuă și spectaculoasă schimbare. În contextul epidemiologic actual foarte multe state au adoptat măsuri restrictive privind funcționarea școlilor, iar unele au optat pentru menținerea deschisă a acestor unități de învățământ. România a optat pentru închiderea precoce a acestor instituții, dar rămâne în spate un mare dezavantaj: izolarea elevilor de comunitate și petrecerea unui timp mult prea mare în mediul online cu potențiale repercusiuni pe termen mediu și lung în ceea ce privește capacitatea lor de interacțiune și conviețuire în interiorul societății. Pentru toți trecerea la învățarea online a fost o surpriză și a constituit o provocare chiar și pentru cei mai adaptabili dintre profesori și elevi. În tot acest proces, protagoniștii au fost profesorii și elevii, urmați îndeaproape de părinți care au fost incluși în procesul educațional mai mult decât oricând și, în multe cazuri, mai mult decât și-ar fi dorit. Nu ne rămâne decât să sperăm că această perioadă va trece și vom reveni la ceea ce a fost, dar mai înțelegători și recunoscători pentru ceea ce avem. Tuturor ne e dor de normalitate!

Specialii de Pașcani se înnoiesc „Alături de voi în lumea noastră”

Director Cătălin Constantin Condrea

Un proiect inedit, în care profesorii școlii și-au dat concursul în a crea un design educațional care să-i ajute în munca pe care o desfășoară, în recuperarea cât mai bună a elevilor cu TSA. Școala Gimnazială Specială Pașcani a implementat proiectul educațional „Alături de voi în lumea noastră” special destinat elevilor cu tulburări din spectrul autist (TSA). Astfel, în școală, special pentru acești copii, au fost amenajate patru săli de clasă cu un design și echipamente speciale, care să faciliteze demersul educațional – terapeutic pentru elevii cu TSA.

Încăperile au fost dotate cu mobilier specific, bănci adaptate, table interactive, spațiu educațional tematic stimulat. S-a gândit și pus în practică un proiect de dezvoltare instituțională pentru creșterea rezultatelor educaționale și terapeutice ale elevilor cu dizabilități severe și asociate, prin crearea unui design educațional specific nevoilor acestora. Sunt folosite elemente de semnalizare a spațiilor, mobilier care facilitează mobilitatea și implicarea copiilor, tehnologii moderne și un spațiu colorat tematic.

În fiecare sală a fost creat un ambient stimulat pentru copilul cu nevoi speciale, au fost montate uși cu vizor special, cu rolul de a deschide spațiul, a da siguranță și a ajuta în orientarea elevilor. Au fost înnoite pardoseala, corpurile de iluminat, geamurile interioare, caloriferele. Mobilierul în culori pastelate este adaptat nevoilor copiilor cu tulburări din spectrul autist, compartimentat pe tipuri de activități și personalizat, bănci și spații special create pentru a facilita activitățile educaționale, terapeutice sau de odihnă.

Un element de noutate pentru terapia copiilor îl constituie tabla interactivă conectată la internet, care prin folosirea de softuri educaționale specifice și dezvoltarea unui demers educațional și terapeutic ce include tehnologii moderne, ajută la desfășurarea unor activități îndrăgite de elevii cu TSA, astfel încât progresele realizate sunt mai rapide

și vizibile iar lecțiile deosebit de atractive. Acest proiect s-a realizat în colaborare cu Consiliul Județean Iași, S.C. Rompak S.R.L., principalul finanțator (două săli de clasă fiind realizate integral cu banii oferiți cu generozitate), SC Romelada, pentru tabla interactivă oferită, Kaufland

pentru proiectul „Alături de voi în lumea noastră” finanțat în 2019 pentru achiziționarea mobilierului specific educației copiilor cu TSA la o clasă, părinții care s-au implicat în reparații și zugrăvit! Avem nevoie în continuare de sprijinul și generozitatea antreprenorilor pentru a da culoare, siguranță și inspirație în toate clasele.

Programul „Povestea” în școala noastră

Director Cătălin Constantin Condrea

Școala noastră a fost selectată în cadrul Programului de transformare a școlilor, „Povestea”, program dezvoltat de Wellbeing Institute și Mind Education în parteneriat cu Transylvania College și Școala pentru cuplu.

Programul Povestea este un program unic care vine în sprijinul elevilor, profesorilor, directorilor, personalului administrativ și părinților din școlile din România, pentru transformarea acestora în comunități ale încrederii, bunătații și bucuriei.

Școala noastră este într-un plin proces de schimbare. Noi „Specialii de Pașcani”, am atras fonduri pentru înființarea și dotarea de cabinete, am dezvoltat la nivelul școlii un design educațional specific elevilor noștri, prin proiecte europene, am fost în diverse state să observăm și să învățăm de la ei, prin schimburi de experiență ne-am văzut cu colegi de la alte școli din România. Preocuparea noastră de a oferi serviciile educaționale și terapeutice de o înaltă calitate, de a fi specialiștii de care au nevoie elevii noștri, lucru ce se vede prin ce am realizat până acum.

Programul „Povestea” va aduce schimbarea și în fiecare dintre noi, va găsi și va dezvolta acele resurse care sunt atât de necesare să ne aliniem ca specialiști ai acestor vremi, specialiști europeni ce pot aduce rezultate și zâmbete pe fețele elevilor și părinților noștri. De asemenea acest program a luat naștere din dorința de a transforma școlile care sunt niște medii cu un nivel foarte mare de stres, anxietate și neîncredere, în care sănătatea emoțională și mentală sunt ignorate atât în cazul copiilor, cât și al adulților – în medii în care copiii se simt în siguranță, au încredere în forțele proprii, iar părinții și profesorii învață să fie prezenți din punct de vedere emoțional în rolurile lor și în viețile copiilor. Programul „Povestea” construiește comunități sustenabile care vor dezvolta liderii de care România are nevoie.

„În foarte multe școli procesul de predare – învățare este încă centrat în jurul profesorului. De aceea, profesorii și părinții au nevoie de sprijin pentru a învăța să răspundă nevoilor emoționale ale copiilor și adolescenților. Conduc de 7 ani școala privată Transylvania College, iar viziunea noastră este să creștem prin relații sănătoase, iar adulții din jurul copiilor sunt adevărate modele pentru copii. Am creat Wellbeing Institute și Programul „Povestea” pentru că ne dorim ca fiecare școală să aibă acces la aceste resurse și să se transforme în locul în care copiii învață să aibă curajul și puterea să-și asume propria viață, să se reinventeze și să fie

împliniți”, ne spune Ruxandra Mercea, director general Transylvania College și co-fondator Asociația Wellbeing Institute.

Școala noastră a intrat în Programul „Povestea” alături de alte 54 de unități de învățământ în urma unui proces de selecție în care au avut prioritate primele instituții de învățământ înscrise, iar existența unui grup de 2-3 școli interesate din aceeași zonă a constituit un avantaj.

„Ne bucurăm că există atât de multe școli dornice să facă o schimbare în România. Ne bucurăm să vedem că tot mai mulți directori de școli și profesori își doresc să se dezvolte pentru a susține dezvoltarea armonioasă a elevilor lor. Suntem norocoși să putem implementa programul nostru în tot mai multe școli cu ajutorul finanțărilor private, venite atât de la persoane fizice, cât și din partea persoanelor juridice, care înțeleg că investiția în educație este o investiție în viitor”, ne spune Ciprian Ghișa, co-fondator Asociația Wellbeing Institute și director școală (linia română) Transylvania College.

În primii doi ani, școala noastră va beneficia de intervențiile de bază care se adresează în principal profesorilor și echipei administrative, care vor înțelege ce trebuie să transforme în cultura clasei și în relațiile dintre ei (fie cu copiii, colegii sau părinții). Urmează un audit, ale cărui concluzii vor contura un plan de intervenții specific comunității pentru următorii doi ani. În ultimul an, reprezentanții fiecărei școli urmează să demonstreze că își doresc și pot să susțină transformarea din școală și să obțină certificarea de „Școala încrederii”. Această certificare se păstrează atâta timp cât unitatea de învățământ va reuși să susțină în continuare transformarea din școală și să contribuie la dezvoltarea altor școli din comunitate. Programul Povestea include tot ceea ce înseamnă o transformare sustenabilă: livrare – implementare – reflectare – certificare – evaluare (intervenție).

„Programul Povestea ne amintește cât de importantă este sănătatea emoțională pentru dezvoltarea fiecăruia dintre noi și pentru construirea unor comunități ale binelui și încrederii reciproce, care să evolueze constant. Povestea luptă pentru că sănătatea emoțională și mentală să nu mai fie ignorate în școlile din România, ci să devină o prioritate în instituțiile de învățământ. Profesorii trebuie să învețe să contribuie la dezvoltarea relațiilor în comunitățile în care muncesc și trăiesc, iar părinții trebuie să li se alăture pentru a înțelege împreună ce nevoi au copiii pentru a crește sănătos”, ne explică Domnica Petrovai, psihoterapeut, fondator Mind Education și Școala pentru cuplu. Mulțumim Transylvania College, mulțumim Wellbeing Institute, mulțumim Mind Education pentru această oportunitate. Cu siguranță elevii noștri vor fi mai buni iar noi profesorii mai mulțumiți.

DRAGI PĂRINȚI,

Începutul de an școlar aduce pentru comunitatea noastră de elevi, părinți și profesori, noi oportunități de dezvoltare în plan academic și personal. Începând din această toamnă, școala noastră va beneficia de training și sprijin specializat pe o perioadă de cinci ani, prin programului „Povestea” dezvoltat de experți în educație și psihologie. Alături de cunoștințele pe care fiecare elev trebuie să le dețină la absolvire, școala are rolul de a ajuta elevii să devină tineri echilibrați, responsabili, implicați în societate, dornici să continue să învețe și să se perfecționeze, dornici să-și aducă contribuția în comunitatea din care fac parte.

Programul “Povestea” oferă fiecărei școli care îl implementează o viziune clară și un limbaj comun pentru toți cei implicați în școală. Procesul se întâmplă gradual, elevii fiind ghidați să își descopere și dezvolte abilitățile și vocația, să se simtă în siguranță și să aibă încredere în ei înșiși și în cei din jurul lor. Profesorii, părinții și personalul administrativ al școlii vor colabora pentru o mai bună înțelegere a nevoilor de dezvoltare a copiilor. Pe baza acestui program, elevii vor avea parte de numeroase oportunități pentru a-și demonstra abilitățile, atât în plan personal, cât și în contextul clasei. Copiii dobândesc o motivație interioară și sunt implicați în mod activ, ca parteneri, în propriul procesul de educație. Efectele sunt evidente în creșterea încrederii în sine, în luarea de inițiativă și o mai mare responsabilizare. Copiii ajung să înțeleagă care sunt beneficiile diferitelor abilități și talente pe care le dețin; învață să asculte idei noi, să lucreze împreună pentru a obține rezultatele dorite, sunt dornici să se susțină reciproc și să dezvolte relații sănătoase între ei și cu adulții din jurul lor. Această schimbare este posibilă în școala noastră. Ne bucurăm că am fost selectați să facem parte din acest program unic. Toți cei implicați în viața școlii veți fi martorii transformării fiecărui membru din comunitate.

Programul „Povestea” este dezvoltat și coordonat de Wellbeing Institute și Mind Education în parteneriat cu Transylvania College și Școala pentru cuplu, iar școala noastră este printre cele 55 de școli selectate să beneficieze de acest program. Acest program este susținut din finanțări private, venite din partea persoanelor juridice și a persoanelor fizice care au înțeles importanța investiției în educație. Suntem înscriși în acest program unic în România din dorința de a deveni o comunitate bazată pe încredere, bucurie și bunătate.

Cu încredere,

Cătălin Condrea

Despre proiectul Erasmus+ Art Therapy For Autism, un nou drum, o nouă experiență

profesor Andrei Ionuț Barbir

Schimbare și evoluția în educație nu vine de la sine, trebuie să îți dorești mai mult pentru a progresa chiar dacă asta înseamnă să spargi barierele. În Școala Gimnazială Specială Pașcani mereu a fost o nevoie de a oferi cele mai bune servicii educaționale copiilor cu care lucrăm iar acest lucru s-a concretizat și în diferite proiecte pe care le-am dezvoltat la nivelul școlii, proiecte cu finanțare externă, dar și proiecte europene. Aș dori să trec în revistă câteva dintre ele: proiectele cu finanțare extrabugetară precum "Artiștii speciali" și „Simt și zâmbesc ca voi” finanțate de Fundația Pentru Comunitate și MOL România prin care furnizăm servicii de artterapie prin metoda olaritului și terapie de integrare multisenzorială; proiectul „Bucătării Speciali” finanțat de Fundația SOROS prin care am diversificat gama de servicii a școlii cu ergoterapia. Experiența proiectelor europene am dobândit-o în urma implementării proiectului Erasmus+ 2014-1-RO01-K101-001402 „Realizarea dimensiunii europene a școlii prin integrarea de modele europene în școlarizarea copilului cu dizabilități”, unde un număr de 24 de specialiști din școala noastră au parcurs 3 cursuri de formare în Italia, Spania și Finlanda, dobândind cunoștințe și competențe despre sistemele de învățământ din cele 3 țări partenere, metode și tehnici de terapie și lucru cu copiii cu deficiențe mintale ușoare și moderate; proiectul LLP-LDV/PLM/2011/RO/125 „Formarea de noi competențe și dezvoltarea profesională a cadrelor didactice care lucrează cu copii cu dizabilități” prin care un număr de 10 profesori au dobândit cunoștințe teoretice și practice generale referitoare la metode de intervenție, exemple de bună practică, modalități de organizare a claselor și a școlii, vizitând cabinete și ateliere, participând la diverse activități în Polonia, certificate de Europass Mobility și proiectul LLP/LDV/PAR/2010/RO/162 „Vocational Education of Teachers Working with Handicapped Children” cu parteneri din Olanda, Bulgaria, Polonia și Turcia.

Școala Gimnazială Specială Pașcani este coordonatoarea în premieră a unui Proiect Erasmus+ KA201 Parteneriate strategice cu titlul de „Art Therapy for Autism”, nr. proiect:

2020-1-RO01-KA201-080184, care se va desfășura pe o perioadă de doi ani, proiect care va avea un buget total de 164640 euro și cu parteneri din Turcia, Grecia, Polonia, Macedonia și Letonia. Proiect finanțat de către Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale (ANPCDEFP) <https://www.anpcdefp.ro>, instituție publică ce a fost desemnată să implementeze programele comunitare „Învățare pe tot parcursul vieții” (LLP), „Tineret în acțiune”(YiA) și Erasmus Mundus în perioada 2007 – 2013.

Din anul 2013, ANPCDEFP implementează programul Erasmus+, pentru perioada 2014-2020 și tot din același an a devenit Operator de Program pentru Programul de Burse și Cooperare Inter-instituțională în domeniul învățământului superior, finanțat prin Mecanismul Financiar SEE. Din componența ANPCDEFP fac parte Centrul Național Europass, Unitatea Națională Eurydice și Biroul Național Eurodesk.

Prin acest proiect de parteneriat strategic în domeniul educației școlare dorim să aducem un plus de valoare învățământului special datorită dezvoltării, transferului de practici inovatoare, precum și implementarea de inițiative comune cu scopul promovării, cooperării, învățării reciproce și a schimbului de experiență la nivel european. Acest proiect se adresează cadrelor didactice care lucrează cu copii cu autism și își dorește să crească calitatea serviciilor educaționale din învățământul special oferite de specialiștii în domeniu copiilor cu autism prin folosirea diverselor forme de art terapie, transferului și dezvoltarea de cunoștințe și abilități specifice domeniului.

Prezentul proiect își dorește să abordeze o nevoie specifică de formare identificată în rândul cadrelor didactice care lucrează cu tineri cu TSA, tematică care nu a mai fost abordată în nici un proiect european de până acum și anume, cum folosim diferite forme de artterapie în activitățile educaționale cu copii cu tulburări din spectrul autist, care sunt rezultatele folosiri lor și cum putem să ne adaptăm activitatea educațională pentru a îngloba cât mai bine aceste forme de terapie. Pentru a vedea pe ce niveluri se înregistrează schimbări în urma intervenției prin folosirea unei forme de artterapie sau alta, vom realiza împreună cu partenerii din proiect și vom aplica pe perioada unui an școlar o grilă de evaluare special realizată pentru a măsura impactul diferitelor forme de artterapie asupra copiilor cu tulburări din spectrul autist.

Școlile, instituțiile partenere în cadrul acestui proiect școlarizează la nivel primar, gimnazial și liceal copii cu deficiențe mentale, tulburări din spectrul autist, tulburări asociate, foști parteneri din vechile proiect Leonardo, dar și noi.

- Posebno osnovno uciliste "d-r Zlatan Sremec "- Macedonia, Skopje

- Eidiko Epaggelmatiko Gymnasio Kavala, Grecia, Kavala
- Valmieras pilsetas pasvaldibas Valmieras Gaujas krasta vidusskola attistibas centrs Letonia, Valmeira
- Stowarzyszenie Wyjątkowe Serce, Polonia, Olsztyn
- Mersin buyuksehir belediyesi ozel egitim uygulama okulu ii. kademe, Turcia, Mersin.

La finalizarea proiectului ne dorim ca toate cadrele didactice din școala noastră și din instituțiile partenere în acest proiect să dobândească mai multă experiență în ceea ce privește folosirea diverselor forme de arterapie și să reușească adaptarea acestora la specificul copiilor cu tulburări din spectrul autist, crescând astfel calitatea serviciilor oferite acestor copii.

Sperăm să fie o colaborare reușită, chiar dacă ne aflăm într-un context dificil și să reușim să ducem la bun sfârșit acest proiect inedit.

Bilet pentru Pașcani – primul proiect de service-learning al Clubului Impact Special

profesor Oana Monica Plaiu

profesor Alina Mihaela Tătaru

20 septembrie 2020 este o zi memorabilă pentru Club Impact Special, și anume pentru tinerii Ioana Andrieș, Claudia Maria Apostol, Sabina Balcan, Ioana Andreea Bran, Gabriel Bucătaru, Cosmin Bujor, Raluca Ciucurel, Cristina Creangă, Elena Enache, Maria Garofa, Elena Jalaboi, Dănuț Mantali, Miruna Alexia Oatu, Ana Maria Păuleț, Noris Ruben Pîrlea, Elena Prună, Larisa Maria Puiu, Cristina Sihleanu, Diana Todirică, Iuliana Tudor, Diana Turcu, Andrei Țăpoi, Ancuța Zoderu, Bianca Zoderu și liderii lor, prof. Oana Plaiu și prof. Alina Tătaru. Împreună cu parteneri, colaboratori, sponsori, prieteni, voluntari, după un drum de 11 luni, au ajuns la destinație, și au poposit pentru câteva ore în gara Pașcani pentru a lansa proiectul de service-learning ***Bilet pentru Pașcani***.

Club Impact Special nu este o asociație sau o fundație, ci este un program extracurricular care funcționează, din septembrie 2019, sub tutela Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani și a Fundației Noi Orizonturi.

După o primă etapă de recrutare, membrii clubului s-au cunoscut, s-au format ca grup, și-au luat angajamente, s-au botezat și pentru că scopul fiecărui club impact este de a iniția și dezvolta un proiect pentru comunitate, au continuat cu descoperirea la pas a orașului Pașcani, cu identificarea de probleme, nevoi și comori ascunse ale comunității, cu întâlniri cu experți din comunitate și nu numai, cu propuneri și negocieri pe idei de proiect, cu reunirea în jurul unui scop comun și acționarea în comunitate, concomitent, cu momente de reflecție și evaluare a progresului în învățarea din experiență.

Așa s-a conturat proiectul ***Bilet pentru Pașcani*** realizat în scopul de a promova valorile cultural-religioase ale orașului Pașcani și ale împrejurimilor prin amenajarea în Gara Pașcani a unei expoziții fotodocumentare permanente, realizarea și rularea filmului spectacol „Pașcanii în oglinda timpului” pe un ecran tv, în aceeași expoziție.

Spațiul ales a fost sala de bilete a gării din Pașcani, principala poartă de intrare în oraș, spațiu accesibil, în orice moment, atât călătorilor care tranzitează gara sau orașul nostru, cât și tuturor membrilor comunității.

Expoziția cuprinde 12 panouri foto-documentare intitulate Atelierele CFR, Gara, Palatul Cantacuzino, Mitropolitul Visarion Puiu, Biserica Sfinții Voievozi Mihail și Gavril, Mihail Sadoveanu, Domnu Trandafir, Academician Constantin Ciopraga, Școala de devale (actuala școală specială – unde își are sediul Clubul Impact Special) Ceramica de Lespezi, Cercetașii, Bilet pentru Pașcani. De asemenea, alte 6 panouri, de câte 3 m înălțime, surprind vechiul și noul în CFR, în oglindă: gara veche, respectiv gara nouă, tren de epocă, respectiv tren produs în Pașcani și lansat în iulie 2020, costum de mecanic ceferist de actualitate, respectiv de epocă.

Filmul spectacol ***PAȘCANII ÎN OGLINDA TIMPULUI***, pe parcursul a mai bine de o oră, prezintă opt scenete: DE NEAMUL CANTACUZINILOR, TRĂIASCĂ TEATRUL! (Matei Millo și Coana Chirița), VIAȚA PE SCENĂ (Rudolf Nezvadba), O ZI DIN COPILĂRIA LUI VISARION PUIU, PE ULIȚA MARE (a ovreilor), ICH BIN APOTHEKER (Friedrich Fridolin Otto Koch), UN PEDAGOG DE ȘCOALĂ VECHE – DIMITRIE TURCULEȚ, O VIAȚĂ DE OM AȘA CUM A FOST (Mihai Busuioc), armonios introduse de MIHAIL SADOVEANU prin vocea pr. prot. Pavel Postolache. Filmările au fost realizate la ruinele Conacului Cantacuzino din

Pașcani, la Casa Municipală de Cultură Mihail Sadoveanu din Pașcani, la Școala Gimnazială Specială Pașcani, la Protopopiatul Pașcani, la Muzeul Alexandru Ioan Cuza din Ruginoasa, la Hanul Andri Popa din Valea Seacă, în fața ultimei case evreiești care se mai păstrează în Lespezi, la Muzeul țăranesc din Moțca.

Pentru că orice proiect are nevoie și de un buget, membrii clubului au organizat trei activități de fundraising: au realizat și valorificat sute de produse: globulețe și coronițe în cadrul evenimentelor organizate în comunitate în preajma Crăciunului, brățări la început de martie și au mers cu colindul la agenți economici (VIOSAND S.R.L., AVA STAR S.R.L., APRODEX S.R.L., AUTO TRANS COM S.R.L., SAMBA COMPANY S.R.L., PROINVEST GROUP S.R.L.), activități care au adus în visteria clubului o parte din suma cu care s-a susținut proiectul. Bugetul necesar a fost completat prin sponsorizări din partea agenților economici din comunitate: AGROCOMPLEX LUNCA PAȘCANI S.A., APRODEX S.R.L., LINCAS S.R.L., PROINVEST GROUP S.R.L., ELECTROPUTERE VFU PAȘCANI S.A., Asociația CLUBUL FERVIAR din Pașcani și EVO CONSTRUCT S.R.L.

Proiectul nu ar fi ajuns la așa o calitate și anvergură fără sprijinul partenerilor, colaboratorilor și voluntarilor care au crezut în ideea clubului și s-au identificat la un moment dat cu ea: scenetele au fost montate în colaborare cu trupa de teatru „Millo” a Colegiului Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani, coordonată de prof. Mărioara Preutu și prof. Anca Aparaschivei, cu trupa de teatru „Unirea” a Colegiului Tehnic de Căi Ferate „Unirea” Pașcani, coordonată de prof. Iuliana Costea, precum și în colaborare cu studenți și elevi voluntari: Daria Plaiu, Vlad Plaiu, Mihnea Botezatu, Sabin Pintilie, Cornel Petrică Moisii, Albert Agafiței, David Constantin Crețu, Sebastian Liută, Ștefan Tătaru, Denis Nicolas Jora; textele pentru scenetele filmului au fost scrise de către prof. Mărioara Preutu și prof. Simona Baci; filmările și montajul filmului au fost realizate de studentul și videograful Alexandru Savin; colaborator pe filmări a fost și Carol Gabriel Bișoc; design-ul expoziției a fost realizat sub directa îndrumare a artistului plastic Petru Pădurariu; expert în photoshop a fost Alexandru Savin; colaboratori pe documentare au fost prof. Mărioara Preutu, etnograf Daniela Calistru, viceprimar Gabriela Nedelcu, ing. Constantin Flip, pr. Eugen Ungureanu, muzeograf Lăcrămioara Agrigoroaie, muzeograf Daniel Sava; produsele handmade au fost realizate de membrii clubului sub directa îndrumare a d-nei prof. Adriana Gârbu; colaborator în întocmirea actelor, contractelor, acordurilor de parteneriat a fost juristul

Romeo Coleșniuc; montajul și mentenanța sistemul audio-video au fost și vor fi asigurate de Komps & Printers SRL.

Alți parteneri în proiect au fost: Fundația Noi Orizonturi pentru Tineri și Comunitate din Cluj-Napoca, Compania Națională de Căi Ferate C.F.R. S.A. – Sucursala de Căi Ferate Iași, Primăria Municipiului Pașcani, Muzeul Național al Literaturii Române Iași – Muzeul Mihail Sadoveanu, Complexul Muzeal Național Moldova – Muzeul Memorial Alexandru Ioan Cuza din Ruginoasa, Muzeul Memorial Mihail Sadoveanu și Visarion Puiu din Vânători-Neamț, Medialex Film din Cluj-Napoca, Școala Gimnazială Moțca, Florăria Mădălina din Pașcani, Agenția de turism ALEX TOURS, BIT TV din Pașcani, Actualitatea TV, Radio News FM Pașcani.

Prin activitățile proiectului am adunat la un loc, pe parcursul a 11 luni idei năstrușnice, idei îndrăznețe, copii și lideri motivați, hotărâți și muncitori, colaboratori și parteneri asumați, sponsori, comunitatea și multă muncă și implicare din partea tuturor pentru comunitatea noastră. 20 septembrie 2020, a fost o zi de maximă importanță pentru Club Impact Special, ziua în care a finalizat și sărbătorit proiectul în gară, în mijlocul comunității pășcănene.

„Sala din Gară s-a umplut de oaspeți și culoare. Oficialități, invitați, elevi și părinți, dar și pasageri aflați în tranzit prin gară – au urmărit povestea și pașii acestui proiect, s-au depănat amintiri despre domnul Busuioc și am aflat atât de multe despre Mihail Sadoveanu, dar și despre comorile culturale din împrejurimile acestui oraș.

Da, acest club este al comunității și după rezultatele acestui prim proiect, credibilitatea și aprecierea muncii în echipă vor fi cu siguranță rasplată și pentru alte inițiative..” a notat mentorul Liliana Bulgagiu pe pagina Comunității Impact.

„Vreau să încep prin a felicita inițiatorii acestui frumos proiect, pentru faptul că au reușit să promoveze patrimoniului cultural local amenajând o expoziție foto-documentară permanentă în gara din Pașcani, principala poartă de intrare în oraș.

Vreau să felicit elevii voluntari de la Școala Gimnazială Specială, Liceul Teoretic „Miron Costin” și Colegiul Tehnic de Căi Ferate „Unirea” Pașcani, pentru că au ales să pună în valoare lucrurile bune din municipiul nostru.

Acest Club denumit Impact Special poate fi un exemplu pentru alți tineri din municipiul nostru și nu numai, prin munca pe care au depus-o pentru a se documenta pe tema patrimoniului local, pentru selecția acestor fotografii și în special pentru toate eforturile depuse.

Consider că un astfel de proiect reprezintă o oportunitate pentru tineri de a se conecta la realitatea comunității, de a-și lărgi înțelegerea cu privire la comunitate, cultura acesteia, relațiile care se stabilesc în interiorul ei și de a identifica nevoi sau resurse ale comunității.

Sunt onorat de invitația pe care mi-ați făcut-o și foarte fericit când văd tineri implicați în astfel de proiecte.

Încă o dată felicitări tuturor celor implicați și vă asigur în continuare de sprijinul meu personal și al Primăriei Municipiului Pașcani pentru tot ce vă propuneți pe viitor.” a fost mesajul domnului primar Dumitru Pantazi, partener și susținător al proiectului și clubului.

„Am lucrat cu plăcere timp de câteva săptămâni la acest proiect alături de niște oameni geniali. Am legat prietenii și am învățat unul de la celalalt. A fost greu, dar mulțumirea că am lăsat ceva pentru acest oraș este mare. Sper să vizitați expoziția și să vă bucurați cele făcute de noi.” a concluzionat Alexandru Savin, partener și prieten al clubului.

Într-adevăr, a fost un proiect cu miză mare, reală și provocatoare. Pentru toți cei implicați a fost o sursă importantă de învățare prin colaborare. Nu s-a învățat pentru că s-a cerut de o programă școlară, ci pentru că a existat motivația de a rezolva o problemă reală, pentru că toți au fost puși în situația de a afla răspunsuri, de a lua decizii, de a acționa. Învățarea s-a produs în afara sălii de clasă, cu contribuția unei comunități întregi, care a devenit, involuntar, profesor.

Implică-te în comunitatea ta! Fii și tu un schimbă lume!

Proiect de consiliere parentală:

Pot să vin în lumea ta?

profesor Delia Dumitrița Palade

Proiectul de consiliere parentală „Pot să vin în lumea ta?” este un proiect de suflet care se desfășoară de câțiva ani buni în cadrul Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani, mai exact din anul școlar 2018-2019.

Cel care a pus bazele acestui proiect a fost chiar directorul

școlii, Condrea Cătălin, care a vrut să creeze prin intermediul acestuia o cale de la sufletul nostru, al consilierilor, către cel al părinților, o formă prin care să le fim sprijin și îndrumători părinților, o formă prin care să le arătăm că problemele lor contează.

În calitate de consilieri parentali, ne-am implicat cu sufletul deschis în a le fi aproape acelor părinți care au atât de mare nevoie de noi, de un suport real în demersul lor de a fi părinți ai unui copil diagnosticat cu o anumită dizabilitate. Bucuria pe care am simțit-o în fiecare an în inima părinților, mulțumirea pe care o puteam citi în ochii lor, transmitea un mesaj clar, și acela că „nu suntem singuri”. Încrederea părinților în forțele proprii s-a creat în pași mici, dar siguri. Au învățat de la noi să-și cultive răbdarea și să privească mereu spre obiectivul final – evoluția copilului lor, oricât de anevoios ar fi părut acest drum. Au învățat că „a te speria” sau „a abandona” nu sunt cele mai bune soluții și că evoluția copilului lor se realizează cu mult efort susținut și că niciodată nu va întârzia să apară.

Întrucât graficul activităților incluse în proiect nu a presupus doar ședințe de consiliere, ci și seminarii pe diverse teme de consiliere parentală, atât noi, cât și părinții, am avut ocazia să cunoaștem și alți oameni frumoși, și aici mă refer la distinsese doamne Coca Codrianu și Petronela Petrea, cărora la mulțumim din suflet și pe care le așteptăm în școală cu noi și noi teme de dezbatere plăcute sufletului nostru, căci întotdeauna lucrurile frumoase se fac cu oameni frumoși.

Proiectul ne-a pus în situația în care a trebuit să transpunem cunoștințele noastre în activități de consiliere parentală, să ne antrenăm în tehnica constuirii și aplicării chestionarului, să ne structurăm ideile și informațiile pe care dorim să le transmitem. Astfel, am evoluat împreună și am antrenat tot ceea ce este mai frumos în noi, mintea și sufletul, astfel încât alături de părinți am format o echipă de succes cu un rol covârșitor în dezvoltarea copilului.

Proiectul și-a atins scopul final cu fiecare grupă de părinți, astfel că s-a putut constata o creștere a rezultatele școlare ale copiilor. Părinții au dobândit noi informații despre ceea ce presupune dizabilitatea copilului lor, fapt ce a determinat o mai bună cunoaștere a particularităților acestuia, și-au dezvoltat totodată abilități și totodată, și-au format competențe privind diverse tehnici de lucru pe care le pun în practică atunci când copilul se află în familie.

Părinții au înțeles mult mai bine care este rolul școlii în dezvoltarea/recuperarea copilului, care sunt responsabilitățile școlii și care sunt limitele, înțelegând faptul că relația de parteneriat

școală – familie este extrem de importantă și că doar împreună, formând o echipă, facem ceea ce este important pentru evoluția acestuia.

Succesul proiectului a fost măsurat prin intermediul a două instrumente de evaluare, și anume: chestionarul pentru părinți și grila de evaluare pentru elevi. Rezultatele au arătat o creștere a nivelului de integrare școlară a elevilor, o evoluție în sfera autonomiei sociale, creșterea nivelului de achiziții cognitive ale acestora și nu în ultimul rând, creșterea calității relației părinte – școală.

Dat fiind faptul că „Pot să vin în lumea ta?” este un proiect de mare impact, care își demonstrează eficiența cu fiecare an în care se desfășoară, încurajăm părinții să participe în număr cât mai mare. Îi încurajăm să își deschidă sufletul și să aibă încredere că împreună vom reuși să găsim cele mai bune strategii privind evoluția copilului lor.

Șotronul didactic

profesor Roxana Cătălina Panțâr

profesor Irina Oana Apătăchioae

Motto,, Sarcina unui profesor este să stimuleze oameni aparent obișnuiți, să facă un efort neobișnuit. Marea problemă nu constă în a identifica învingători, ci a îi transforma pe oamenii obișnuiți în învingători.” (K. Patricia Cross)

Din dorința de a dinamiza programul normal al unei zile de desfășurare a activităților profesorilor, dar și a elevilor, la nivelul școlii s-a hotărât implementarea unui nou proiect sub denumirea de „Șotronul didactic.”

Proiectul „Șotronul didactic” face parte din planul de dezvoltare instituțională, aplicat în cadrul Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani, ca program de interasistență pentru cadrele didactice. Prin implementarea acestui proiect se urmărește reglarea și monitorizarea demersului educațional/terapeutic al școlii, implicarea unui număr mare de cadre didactice. Toate acestea duc la îmbunătățirea procesului instructiv – educativ, realizarea de activități atractive, moderne și captivante.

Proiectul a fost implementat pentru prima dată în semestrul al doilea, al anului școlar 2018 – 2019, în lunile februarie – iunie, continuând și în prezent. În prima parte de implementare a proiectului, până în luna februarie 2020, i-am avut drept parteneri pe colegii noștri de la Liceul Teoretic „Lascar Rosetti” Răducăneni, și astfel a avut loc și un schimb de experiență între cele două instituții școlare. După această dată din cauza situației pandemice, acest parteneriat nu a mai fost posibil, dar a rămas implementat la nivelul școlii noastre.

De la începutul implementării proiectului de interesistență s-au înscris un număr semnificativ de cadre didactice, care au realizat multe activități diverse cu elevii și astfel, au avut loc interacțiuni și schimburi de idei și material didactic. În acest an școlar, 2020 – 2021, proiectul se realizează sub formă de activități „față în față”, dar și on-line, pe care profesorii le vor realiza împreună cu elevii pe platforma didactică a școlii. Acest tip de desfășurare a activităților, pe cât posibil pentru noi toți, va aduce o schimbare benefică în cadrul proiectului, dacă tot trebuie să ne adaptăm la nou și la situații noi.

Toate acțiunile din cadrul proiectului au condus la obținerea unui feedback pozitiv, la dinamizarea activităților instructiv – educative, la formarea și dezvoltarea continuă a cadrelor didactice și nu în ultimul rând, la bucuria copiilor noștri „speciali” de a socializa, de a face activități noi și diverse cu ceilalți colegi.

Mulțumim tuturor celor care s-au implicat și au făcut posibilă desfășurarea acestui proiect important, atât pentru profesori cât și pentru elevi!

Materiale didactice by Ștefan

profesor Ștefăniță Chelaru

Procesul de învățământ, ca act de comunicare, devine mai receptat, mai atractiv, mai de substanță și mai eficient, dacă folosește mijloace de comunicare, denumite mijloace didactice de învățământ.

Mijloacele de învățământ sunt instrumente sau complexe instrumentale menite a facilita transmiterea unor cunoștințe, formarea unor deprinderi, evaluarea

unor achiziții, realizarea unor aplicații practice în cadrul procesului instructiv-educativ. Specific pentru munca profesorilor din domeniul educației speciale este preocuparea de a proiecta acele mijloace prin care să se asigure contactul direct al copilului cu realitatea, dezvoltându-i astfel independența în acțiune. Eficiența acțiunilor educative cu elevii cu diferite tipuri de deficiențe depinde de îmbinarea reușită a metodelor intuitive cu cele verbale, de integrare a unor mijloace de învățământ adecvate, înviorând astfel întregul proces de învățământ. Deoarece gândirea deficientului mintal presupune folosirea unei game foarte variate de materiale didactice și având în vedere caracterul intuitiv al gândirii la acești elevi, se impune tot mai mult discernământ în modul cum folosim aceste mijloace, cum le concepem și mai ales cum le integrăm. Orice mijloc de învățământ abordat trebuie să fie corect utilizat în funcție de vârsta, posibilitățile mentale ale copiilor, conținutul de idei transmis pe cale verbală. Orice material prezentat în fața copiilor trebuie să captiveze atenția, să stimuleze motivația, gândirea, implicarea în activitățile desfășurate. Mijloacele didactice prin care se desfășoară jocurile didactice sunt multiple și variate. Pregătirea și folosirea lor necesită atenție specială în confecționare și selectare. Trebuie să se găsească soluții interesante de prezentare astfel încât procedeul folosit să trezească interesul pentru joc.

Tot ce intră în contact cu simțurile copilului trebuie să oglindească într-un mod mai simplu sau mai bogat în detalii, mărit sau micșorat, transpunându-l pe acesta în lumea frumosului prin formă, culoare, expresivitate, constituind toate la un loc niște mesaje care așteaptă să fie decodificate de către copil, dirijat de profesor.

În vederea perfecționării procesului educațional și terapeutic-recuperator, a metodologiei didactice, a formelor și tehnicilor de evaluare, un element central al preocupărilor îl reprezintă integrarea mijloacelor de învățământ în activitatea didactică astfel încât să permită îmbinarea cunoașterii senzoriale cu strategii de stimulare a cunoașterii cognitive, raționale și cu practica, legatura proceselor de predare-învățare cu viața, cu realitatea fenomenelor și crearea unor trăiri complexe în special de natură cognitivă, afectivă și comportamentală.

Dat fiind că educația este elementul principal care ne caracterizează pe fiecare dintre noi, materialele didactice au devenit un strict necesar pentru orice școală având în vedere că acestea reprezintă un suport excelent pentru orice activitate de la clasă, mai cu seamă în domeniul educației speciale. În plus, aceste materiale didactice par să aibă cea mai mare eficiență în ceea ce privește educarea și recuperarea elevilor.

De aceea, am considerat foarte importantă preocuparea pentru dotarea corespunzătoare a activităților cu o gamă bogată, variată, perfecționată și adecvată de mijloace de învățământ, folosirea lor atât în activitatea în echipă, cât și în activitatea de învățare individuală, în întregul proces educativ și terapeutic-recuperator, îndeplinindu-și astfel rolurile variate: ilustrativ, demonstrativ, aplicativ și chiar evaluativ, asigurarea accesibilității și eficienței actului de învățare și corelația mijloacelor de învățământ cu toate componentele procesului didactic: obiective, conținuturi, principii, metode, forme de activitate.

Având în vedere cele enunțate mai sus, și caracteristicile noilor forme de organizare a învățământului cauzate de grava criză de sănătate la nivel mondial, am încercat să gestionez cât mai productiv și eficient timpul în plus avut la dispoziție.

Inspirat din resursa inepuizabilă a internetului, și pornind la drum cu câteva semne de întrebare (nu prea multe!), am trecut la achiziția materialelor necesare primului joc din lemn: "X și 0". Nu, n-are legătură cu jocul, dar era un fel de chix sau bingo! De început! Nu a fost niciun eșec și astfel au venit rând pe rând alte și alte jocuri, materiale didactice, toate din lemn, un material cald ce te îmbie parcă la explorare. Jocuri și instrumente de sortări de forme și culori, de numărare, de facilitare a însușirii conceptului de număr, de asocieri, de reproducere după model dat, de petrece a timpului liber, în general, jocuri didactice de stimulare a psihomotricității, de stimulare senzorială și cognitivă. Vor veni și altele!

Personal am simțit o mare satisfacție realizând aceste materiale, dată și de nerăbdarea cu care așteptam continuarea lucrului în ziua următoare, depășită doar de bucuria la gândul că voi pune la dispoziția elevilor de la clasă materiale didactice mai altfel, că voi reuși să-i atrag și să-i implic cu o și mai mare ușurință în activitățile specifice, fapt care s-a și dovedit ulterior.

Apreciind valoarea și eficiența deosebită ale mijloacelor de învățământ, necesitatea perfecționării lor continue și a integrării lor dinamice și judicioase în actul instructiv-educativ, ele capătă valoare și eficiență deosebită prin spiritul de creație și măiestrie al profesorului, care le dă viață și forță instructiv-educativă, însă ele nu vor putea înlocui profesorul și nici nu-i vor putea diminua rolul său conducător în procesul de învățământ.

Grila de evaluare – cum mă ajută?

profesor Raluca-Teodora Popovici

Încă din timpul studenției învățam despre evaluarea subiectivă și cea obiectivă, despre itemi și teste de evaluare. Peste tot în toată teoria erau argumente pro și contra pentru fiecare tip de evaluare. Pe băncile facultății învățam că evaluarea trebuie utilizată mixt, că nu putem să ne focusăm doar pe un tip de evaluare în detrimentul celeilalte deoarece fiecare are rolul ei bine definit și măsoară diverse arii de dezvoltare/procese.

[illegible]

Ajungând profesor în învățământul special am descoperit că o evaluare clasică bazată pe teste este destul de dificil de implementat, predominant utilizând observația directă. Acest tip de evaluare este unul subiectiv și, chiar dacă eu îmi propuneam un punctaj clar, deseori mă abăteam de la acesta. Primul meu an la catedră a însemnat experimentarea multor variante de evaluare, astfel încât să ajung la o cunoaștere cât mai bună a elevilor, dar și pentru a măsura progresul/regresul obținut de aceștia. Încă din primul an mi s-a părut greoi de realizat un document din care să rezulte progresul școlar al elevului: trebuia să realizez tabele pe arii de dezvoltare pentru fiecare elev în care să povestesc ce poate face elevul, ce nu reușește încă să facă, unde a înregistrat progrese/regrese. Când credeam că am terminat la un elev și începeam raportul pentru următorul descopeream mereu că am uitat ceva, că am omis ceva. Realizarea raportului de progres îmi mânca foarte mult timp și energie. În anul următor mi-am propus rezolvarea situației prin crearea unei grile de evaluare pentru elevii mei. Am preluat din raportul de monitorizare ariile de dezvoltare și am trasat direcții clare pentru fiecare în parte. Am realizat o scală de notare și apoi am realizat activitățile pentru evaluarea inițială pornind de la ceea ce

evaluam. Fiecare item a fost corelat cu diverse activități, astfel încât, scorul la item să rezulte din observarea directă a elevului în mai multe situații. Această variantă de evaluare mi s-a părut mai facilă, iar atunci când am realizat raportul de monitorizare a progresului elevilor totul a fost floare la ureche: am luat din grilă informațiile și scorurile pentru fiecare elev în parte. La finele anului școlar am mers pe aceeași variantă de evaluare, cu ajutorul grilei, realizând un album de final de ciclu primar. Am construit cu elevii un album împărțit în 2 secțiuni: ce am învățat și cum am învățat. În prima secțiune s-a realizat evaluarea propriu-zisă: prin joc și exercițiu am observat direct competențele și capacitățile elevilor, corelându-le cu itemii grilei de evaluare. Cea de a 2-a secțiune a fost partea în care am creat o amintire vizuală: am căutat poze cu noi de la diverse activități, le-am ordonat cronologic, le-am printat, decupat și lipit în agendă.

În același an școlar s-a format o echipă pentru implementarea unor grile de evaluare unitare și unice la nivelul unității de învățământ. Grilele de evaluare propuse sunt pentru două niveluri: DMM și DMS. Acestea vizează patru domenii de dezvoltare: limbaj, literație, numerație și autonomie personală. Evaluarea este realizată la începutul anului școlar (evaluare inițială) și la finalul acestuia (evaluare finală). După completarea acestora se poate calcula coeficientul de creștere al fiecărui elev. Analiza datelor se poate realiza la nivel individual, per clasă și per școală.

De ce este mai facil un astfel de instrument? Cu ce ne ajută?

În primul rând, ne ajută prin unitate: toți elevii sunt evaluați după aceleași standarde, în funcție de nivelul fiecăruia și de competențele sale. În al doilea rând, evaluarea devine obiectivă, erorile diminuându-se considerabil. În al treilea rând, ne ajută în proiectarea didactică: după evaluarea inițială, în funcție de rezultatele obținute de elevi, structurăm planificările semestriale și anuale bazându-ne pe niște date concrete. În al patrulea rând, ne ajută să vedem dacă ceea ce ne-am propus a fost realizat: prin coeficientul de creștere putem observa dacă învățarea s-a produs. Pe baza coeficientului de creștere și a grilei de evaluare, putem observa unde s-au produs greșeli, unde ne-am propus lucruri prea „mari” sau prea „mici”, și astfel, să identificăm factorii care încetinesc progresul elevului.

Acest instrument unic de evaluare nu are rolul de a „ataca” profesorul, ci de a îmbunătăți demersul instructiv-educativ. Menirea acestui tip de instrument este de a facilita proiectarea pe bază de date concrete, pe baza nevoilor reale ale elevilor.

Orice este perfectibil și mereu trebuie să căutăm să fim cea mai bună variantă a noastră, atât pentru noi, cât și pentru elevii noștri.

Parteneriatul cu Parohia Creștin-Ortodoxă „Sfânta Vineri”–Pașcani

profesor Andrei Solonaru

Ca și profesor de religie am realizat parteneriate cu multe parohii, însă cu această parohie este o experiență cu totul specială pentru mine.

Îmi aduc perfect aminte când am pașit pentru prima oară pragul Bisericii Sfânta Vineri din Pașcani alături de câțiva elevi de-ai noștri. Era într-o zi de vineri dimineață când după ce am intrat pe poarta bisericii unde am văzut o biserică mare nouă și una mică din lemn, am intrat în bisericuța care era deschisă. În incintă erau foarte mulți credincioși și cu toate că Slujba Sfântului Maslu se terminase, credincioșii erau o parte la miruit și altă parte, mai mare, la preotul paroh (preot la care merg și mulți colegi de-ai noștri profesori și personal auxiliar pentru a primi sfaturi duhovnicești și chiar pentru a participa la Sfânta Taină a Spovedaniei și Sfânta Taină a Împărtășaniei, precum am aflat mai târziu). Am simțit atunci o liniște sufletească, după care imediat părintele ne-a chemat la sfinția sa. Am văzut atunci un preot în vârstă, cu părul lung și cu o barbă mare și alba precum a călugărilor pustnici. Avea o privire pătrunzătoare, ochii sfinției sale parcă ar fi pătruns în sufletul meu atunci când m-a privit drept în ochi, văzând parcă păcatele mele și muștrându-mi adânc conștiința. Cu toate acestea, nu ne mai lăsam desprinși de lângă părintele care ne dădea povețe sufletești și care parcă ne-ar fi cunoscut de foarte mult timp.

Am participat la Slujba Sfintei Liturghii în zile de sărbătoare și în zile de Vineri la Taina Sfântului Maslu alături de colegi profesori și elevi, fiind profund implicați în programul liturgic, alături de preoți, cântărețul bisericesc și elevi seminariști, moment în care noi (reprezentanții școlii) am fost felicitați de către toată lumea. Am fost invitați și la Slujba Parastasului, în urma căreia am primit multe dulciuri care ne-au încântat sufletele.

În final, aș dori să împărtășesc bucuria eleviilor noștri, care au plecat de la Casa lui Dumnezeu mai încrezători în sine, mai mulțumiți sufletește și nu în ultimul rând, mai liniștiți și mai așezați din punct de vedere al tulburărilor comportamentale.

Mulțumesc pe această cale: Bunului Dumnezeu, Părintelui Paroh (unul dintre cei mai mari duhovnici din județ), colegilor profesori implicați, părinților și desigur eleviilor speciali!

LUCRĂRI ALE ELEVILOR:

CEI CARE NE-AU SPRIJINIT ÎN ACTIVITATEA NOASTRĂ, CU MULȚUMIRI!

CUPRINS

SĂ CREDEM ÎN NORMALITATE.....	1
CUVÂNT PENTRU FINALUL DE CARIERĂ AL COLEGILOR SENIORI.....	3
CUM AM GĂSIT ACEASTĂ ȘCOALĂ?.....	7
DE CE ȘCOALA ESTE O PARTE IMPORTANTĂ A VIEȚII NOASTRE?.....	16
COMUNICAREA EFICIENTĂ.....	21
SĂ DEVENIM <i>OGLINDA BINELUI</i> PENTRU COPIII NOȘTRI!.....	23
CUM CREĂM NORMALITATEA VIITORULUI?.....	25
CUM FOLOSESC TERAPIA PRIN ARTĂ ÎN ACTIVITĂȚILE CU ELEVII CU AUTISM?.....	25
EDUCAȚIA COPILULUI - TEMELIA UNEI SOCIETĂȚI SĂNĂTOASE.....	26
SPECIALII DE PAȘCANI SE ÎNNOIESC „ALĂTURI DE VOI ÎN LUMEA NOASTRĂ”.....	29
PROGRAMUL „POVESTEA” ÎN ȘCOALA NOASTRĂ.....	31
DRAGI PĂRINȚI.....	33
DESPRE PROIECTUL ERASMUS+ ART THERAPY FOR AUTISM, UN NOU DRUM, O NOUĂ EXPERIENȚĂ.....	34
BILET PENTRU PAȘCANI – PRIMUL PROIECT DE SERVICE-LEARNING AL CLUBULUI IMPACT SPECIAL.....	36
PROIECT DE CONSILIERE PARENTALĂ: POT SĂ VIN ÎN LUMEA TA?.....	40
ȘOTRONUL DIDACTIC.....	42
MATERIALE DIDACTICE BY ȘTEFAN.....	43
GRILA DE EVALUARE – CUM MĂ AJUTĂ?.....	46
PARTENERIATUL CU PAROHIA CREȘTIN-ORTODOXĂ „SFÂNTA VINERI”– PAȘCANI.....	48
LUCRĂRI ALE ELEVILOR.....	49
CEI CARE NE-AU SPRIJINIT ÎN ACTIVITATEA NOASTRĂ, CU MULȚUMIRI!.....	50

ROMÂNIA, CONSILIUL JUDEȚEAN IAȘI, INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN IAȘI
ȘCOALA GIMNAZIALĂ SPECIALĂ PAȘCANI

Pașcani, strada Gării nr. 157, telefon/fax: 0232762562, email: scsp_pascani@yahoo.com, www.scoalaspecialapascani.ro

Colectivul de redacție:

profesor Cătălin Constantin Condrea

profesor Andrei Solonaru

profesor Dumitrița Iuliana Iancu

profesor Andrei Ionuț Barbir

profesor Raluca Teodora Popovici

profesor Delia Dumitrița Palade

ISSN 2068-6765